

XIII. MISTRZ. ŚWIATA W HOKEJU

SPORT

ROZPOCZĘTE

PROGRAM NA: PONIEDZIAŁEK, WTOREK I ŚRODA

Poniedziałek: Austria — Belgia, Szwajcaria — Rumunia, Szwecja — USA.

Wtorek: Czechosłowacja — Austria, Belgia — USA, Szwecja — Polska.

Środa: USA — Austria, Rumunia — Szwecja, Czechosłowacja — Polska, Szwajcaria — Belgia.

PO PORAŻCE Z AUSTRIĄ

WYGRALIŚMY Z RUMUNIA

POLSKA - RUMUNIA 6:0 (2:0, 1:0, 3:0)

SZWECJA PROWADZI — POLSKA NA 5 MIEJSCU

Katowice. Minęły pierwsze dwa dni rozgrywek hokejowych o mistrzostwo świata.

Pierwsze już mecze przyniosły szereg niespodzianek, jak remis typowanej obok Czechosłowacji na mistrza świata Szwecji z Szwajcarią. Którą ci sami Szwedzi pokonali tydzień temu w Zurichu, a następnie porażkę Szwajcarów z drużyną USA, której nikt nie wróżył zbyt wielkich sukcesów w Pradze.

Już po pierwszych dniach turnieju zorientować się można do jakiegoś punktu, w którym układzie sił poszczególnych państw. Bez wątpienia do grupy, która walczyć będzie o tytuł mistrzowski zaliczyć można Czechosłowację, Szwecję i USA, i może także i Austrię.

Ta ostatnia jednak w spotkaniach z trzema wielkimi rywalami wydaje się nie mieć zbyt wielkich szans, a raczej walczyć będzie ze Szwajcarią o czwarte i piąte miejsce.

Polska po przegranej porażce z Austrią i zdecydowanym zwycięstwie nad Rumunią znajduje się chwilowo na 5 pozycji, licząc się jednak należy poważnie z tym, że w najbliższej przyszłości spadnie na szóstą lokatę. Jest jednak niemal pewnym, że to właśnie miejsce zajmniemy w końcowej punktacji, ponieważ obydwaj nasi pozostali rywale, tak Rumunia jak i Belgia są od nas zdecydowanie słabsi.

Tak więc z góry można ustalić, że na obecnych mistrzostwach znajdziemy się na szóstej pozycji. — Cudem wprost można by nazwać zajęcie jednego miejsca wyżej. Po pierwszych rozgrywkach tabela mistrzostw przedstawia się następująco:

1) Szwecja	2	3	28:5
2) Czechosłowacja	1	2	23:1
3) Austria	1	2	10:2
4) USA	1	2	4:3
5) Polska	2	2	8:10
6) Szwajcaria	2	1	7:8
7) Belgia	1	0	1:24
8) Rumunia	2	0	1:29

JAK WYGRALIŚMY? Z RUMUNIA?

KASPRZYCKI I MACIEJKO BYLI NAJLEPSZYMI ZAWODNIKAMI POLSKI

POLSKA — RUMUNIA 6:0
(2:0, 1:0, 3:0)

Praga. (tel. wł.) Drugi występ drużyny polskiej w ramach tegorocznych hokejowych mistrzostw świata przyniósł jej po sobotniej porażce z Austrią zwycięstwo z stosunkowo słabą drużyną Rumunii. Polacy tym razem na tle drużyny rumuńskiej wypadli całkiem dobrze, chociaż daleko nam jeszcze do poziomu przedwojennego.

Drużyny wystąpiły w następujących składach:

POLSKA — Maciejko — Kasprzycki, Sokółowski, Bromer, Czyżewski, — I atak — Czorich, Palus, Jasiński — II atak: Wołkowski, Skarżyński, Gansiniec.

RUMUNIA: Dr. Don — Sadowski, Anastaziu, Popescu; I atak: Pania, Incze I, Incze II — Kokowitza, Długos, Tanace.

W pierwszej tercji gra toczyła się przy lekkiej przewadze Polaków, którzy dzięki lepszej dyspozycji strzałowej uzyskali dwie bramki przez Czoricha i Wołkowskiego. W drugiej tercji gra była wyrównana przy czym Polacy zdobyli jedyną bramkę ze strzału Skarżyńskiego.

W trzeciej tercji Polacy znów uzyskali lekką przewagę, poprawiając liczbę zdobytych bramek do 6-ciu. Strzelcami bramek w trzeciej tercji byli Czorich 2 i Palus.

Polacy zawdzięczają swe zwycięstwo lepszej dyspozycji strzałowej, oraz dobrej grze Maciejki w bramce, który był o kilka klas lepszy od Makutynowicza w meczu z Austrią.

Najlepszymi graczami w drużynie polskiej byli Kasprzycki, w pierwszym afaku dwójka Palus—Jasiński, oraz w drugim ataku Skarżyński. W drużynie rumuńskiej bracia Incze oraz bramkarz Don.

BELGIA bije REKORD STRACONYCH BRAMEK W MECZU ZE SZWECJĄ

SZWECJA — BELGIA 24:1
(8:0, 7:1, 9:0)

Praga. W drugim dniu mistrzostw jako pierwsze spotkanie do południa odbył się mecz pomiędzy Szwecją a Belgią.

Na drużynie szwedzkiej widać było zmęczenie ciężkim spotkaniem z Szwajcarią, które jak wiadomo odbyło się wieczorem dnia poprzedniego i zakończyło się dopiero o godz. 14:15 w nocy.

Szwedzi wystąpili w tym samym składzie jak dnia poprzedniego, zaś Belgowie bez dwóch najlepszych graczy i do tego z następnikiem w bramce.

Spotkanie zakończyło się zupełnie zdecydowanym i do tej chwili najwyższym zwycięstwem Szwedów 24:1 (8:0, 7:1, 9:0).

Belgowie pomimo tak wysokiego porażki utrzymywali przez cały czas zawodów grę otwartą.

SPORT

KRAKOW — KATOWICE
17. II. 1947 r.

**WYCHODZI
W KADZY PONIEDZIAŁEK I CZWARTEK**

Nr. 13 (197) CENA 8 ZŁ.

CRACOVIA — WISŁA 0:0
Kraków. W niedzielę odbyło się powtórzenie meczu hokejowego młodzików Cracovia — Wisła. Tym razem mecz zakończył się wynikiem bezbramkowym 0:0. Wynik ten jednak nie wpływa na zmianę stanu tabeli mistrzostw okręgu.

Mistrzostwo młodzików okr. krakowskiego zdobyła jak wiadomo drużyna KTH Krynica.

GROBLE KRAKÓW —
CONCORDIA PIOTRKÓW 12:4
Piotrków. W meczu rewanżowym zmierzyli się w Piotrkowie bokserzy Grobli z Concordią. Wyniki techniczne poszczególnych walk przedstawiały się nast. w muszej: Janicki (G) wygrał na pkt. ze

Szczepańskim (C), waga kogucia: Matwiejewski (G) przegrał przez ko z Brzozką (C), waga piórkowa: Nowicki wygrał wo, wobec nad wagi Boprowskiego (C), waga lekka Kollarz (G) wygrał na pkt. z Biesakiem (C), waga półśrednia: Piszczek (G) wygrał wo. z Miaciejewskim (C), waga ciężka: Kolarz (G) wygrał na pkt. z Biełem (C), waga półciężka: Berezinski (G) przegrał na pkt. z Kalużą (C), waga ciężka: Pieniążek (G) wygrał przez ko. Wojnarowski (C).

WŁ. 3000 GRZYWNY ZA NIESTA
WIENIE SIĘ DO MISTRZOSTW
POLSKI

Kraków. (tel. wł.) Wydział Gier Dyscypliny PZPR ukałał grzywnę zł. 3000 RKS Skra (Warszawa) za nie stawienie się do mistrzostw Polski w piłce siatkowej męskiej w dniu 25 stycznia br. w Łodzi.

W razie nie zapłacenia powyższej grzywny w terminie do dnia 1 marca br. klub zostanie automatycznie zawieszony, nie dłużej jednak jak na 15, poczym nastąpi automatyczne skreślenie z listy członków PZPR. Jak widać PZPR nie żartuje z niesubordynowanymi klubami

DO CZEGO DOPROWADZI „WOJNA” CRACOVIA - WISŁA W KRAKOWIE

AZS KRAKÓW — WISŁA
KRAKÓW 47:46 (21:12)
Kraków. W meczu o mistrzostwo KOZPR w koszykówce męskiej Wisła poniosła niespodziewaną porażkę w spotkaniu z pretendującym do drugiego miejsca AZS-em.

Porażka Wisły była dziełem wyszej dyplomacji, polegającej na tym, że przez powyższy rezultat zmniejszyli się ew. szanse Cracovii na zajęcie drugiego miejsca i za kwalifikowanie się do mistrzostw Polski.

AZS mimo zwycięstwa nie zdobył jeszcze jednak wicemistrzostwa, o którym zdecydowało bez pośrednie spotkanie AZS — Cracovia.

Red.: Komitet. Wyd.: Literatura
Polska. Adres: Katowice, ulica
Sobieskiego 11, pok. 24, 25
tel. 33403, 33404. R 21206

POZNAŃ - MYSŁOWICE 4:4 W MECZU ZAPAŚNICZYM

Mysłowice. W ub. niedzielę odbył się w Poznaniu międzymiastowy mecz zapaśniczy Poznań — Mysłowice.

Mecz zakończył się wynikiem remisowym 4:4. Jeden punkt Mysłowice oddały walkowerem (w wadze piórkowej).

Poznań reprezentował KKS — Mysłowice Siła.

Wyhiki techniczne (na pierwszym miejscu zawodnicy Mysłowice):

W wadze koguciej: Sobota kładzie na łopatkę w 7 i pół min. Klorka (P).

W wadze piórkowej: Musik przegrał z Grządzielowskim w 5 minucie.

W w. piórkowej II Jasiński oddał punkt walkowerem z powodu nadwagi. W walce tow. wygrał z Kanchem na punkty.

W w. lekkiej Sitko przegrał z Jakubowiczem w 12 min.

W w. półśredniej Gryt kładzie w 1 i pół min. na łopatkę Mielczaka.

W w. średniej Majzel przegrał w 7 min. z Winowskim.

W w. półciężkiej Gołaś wygrał z Piętą.

W w. ciężkiej Urgacz wygrał na punkty z Narcyzkiem.

Sędzią głównym był ob. Stachoń oraz Gburski. Organizacja zawodów b. sprawna.

Na dwa dni przed rozpoczęciem mistrzostw wyniki małoletnich nieporozumienie pomiędzy najlepszymi zapaśnikami reprezentacyjnej drużyny Czechosłowacji Władimirem Zabrodskim a kierownictwem drużyny. Zabrodzki początkowo odmówił bronięcia barw Czechosłowacji a to z tego powodu że przy ostatecznym wyznaczeniu zapaśników do drużyny reprezentacyjnej został pominięty jego młodszy brat O. Zabrodski. Z tego powodu również i ojciec braci Zabrodskich nie bardzo pochwlebie się wyraził o przedstawicielach Związku.

Dopiero tuż przed mistrzostwami spór został pomyślnie załatwiony i Zabrodzki Władimir zdecydował się grać bez brata. W meczu z Rumunią był on najlepszym strzelcem w drużynie czechkiej —

O KROK OD PORAZKI

„BARYŁKA OD PIWA” POSŁAŁA „CZARNEGO BOMBARDIERA” NA DESKI

W PIERWSZYCH miesiącach 1939 r. dochodziły mnie od czasu do czasu wieści, że pewien tłusty, mały człowieczek kręci się tu i tam i nazywa mnie „szczeniakiem”. Nie poprzestawał on zresztą na tym określeniu i twierdził n. p., że ostatni czterech mistrzowie świata byli wszyscy niedołęgami i że on mógłby każdego z nich pokonać. Nie lubiałem i nie lubię takiego gadania, gdyż jestem dumny i wiem ile mnie to kosztowało, by zostać pełno wartościowym championem.

Gościa tego nazywano „Chodzącą Baryłką Piwa”. Jego prawdziwe nazwisko brzmiało Tony Galento. Był on właścicielem knajpy w Orange, w Stanie New Jersey.

„BARYŁKA PIWA” PROWOKUJE

Ten właśnie człowiek oświadczył swemu menagerowi, Joe Jacobsonowi, temu samemu, który załatwiał sprawy Schmellinga: Sprowadź mi tego Louisa, a ja już szczeniaka urządzę!

Ze swej strony byłem nawet zadowolony, że Krajowy Związek Bokserski wyznaczył mi go na przeciwnika nr. 1., gdyż to dawało mi sposobność do zmierzenia się z nim oko w oko.

Publiczność także chciała oglądać naszą walkę. To też mój menażerowie i wuj Mike porozumieli się z Joe Jacobsonem, ustalając termin spotkania na 28 czerwca 1939 r. w Yankee Stadium.

Warto przyglądać się owemu Tony Galento, zwanemu również „Dwutonówką”. Był to mały, przysadzisty człowiek, prawie tak szeroki, jak wysoki. Ważył dobre 115 kg. a jego najlepsze uderzenie stanowił lewy hak. Galento w swej karierze bokserskiej dwa razy przegrał przez nokaut: raz z Al Gainerem, leworekim bokserem i drugi raz z Marty Gallagherem. Ale też Tony sam znokautował 30 zawodników, a wśród nich takich asów, jak Manna Packa, Haynesa, Al Eforego, Thomasa, Otis Thomasa, Brescie i Browna. Do pokonanych przez niego należeli również Red Barry, Roy Lazar i Christianer.

TRENING W... SAMOCHODZIE I Z BUTELKĄ WHISKY

„Dowiedziałem się, że Galento odbywał swój trening w biegach i chodzie szosowym w... samochodzie i że pije piwo i pali papierosy, aby dojść do formy.

W taki sposób „trenował w Asbury Park, podczas gdy ja ćwiczyłem, jak zwykle w Pompton Lakes.

Na walkę naszą przybyło 35.000 w. dzw. Blackburn miał ze mną poważną rozmowę o stylu Galenty i jego sposobie walki.

— „On rzuca lewy hak od dołu, — mówił mi Chappie — i zwykle walczy z półdystansu. Musisz pilnie go śledzić przez pewien czas, po nieważ w każdej chwili może z czymś wyskoczyć. I jeżeli choć raz jeden odślonisz się, to pamiętaj, że on może cie rozłożyć”.

Na dźwięk gongu, Tony potoczył się ku mnie. Wyrzuciłem lewą, by trafić go w szczękę, ale odskoczył w bok. Po tym postąpił krok naprzód, podskoczył i wyrzucił lobowany lewy hak. Trafił — „Oh, pomyślałem sobie, ten facet potrafi uderzać. Chappie miał rację. Trzeba na niego uważać”.

Po trafieniu mnie, Galento nacierał dalej, aż sędzia rozdzielił nas. Ruszyłem i ja naprzód, by zadać kilka sierpowych. Odpowiedział na atak dziką lewą, która jednak chybiła. Udało mi się ułokować na nim lewą i prawą. Po tym Galento trafił mnie jeszcze raz lewą — tuż przed gongiem.

Z TRZASKIEM NA DESKACH

Zacząłem naprawdę pracować w drugiej rundzie, rabiąc go lewymi i prawymi. Czułem, że gość jest niebezpieczny i że może skończyć mnie jednym ze swych ciosów lewą. Dlatego usiłowałem zadawać mu podobne ciosy. Uderzyłem go lewą w pierś i prawą w szczękę. Ulokowa-

łem jeszcze jedną prawą w głowę i zobaczyłem, jak krew ścieka mu z nad oka i z ust. Spróbowałem lewego haka. Wylądował na szczęce Tony'ego i Galento zwał się na deski z trzaskiem. Ozywał go jednak duch walki, bo zerwał się już przy „dwóch”. W kilka minut po tym gong obwiesił koniec rundy.

W przerwie Blackburn powiedział mi: „Uważaj na jego lewą. On jeszcze ciągle wierzy, że skończy cię tym ciosiem. Staraj się stale trafić go w szczękę długimi lewymi.

Ale nim mogłem znowu zacząć w trzeciej Galento rozpoczął szarżę i przygwoździł mnie ciosiem z lewej. Wylądował na deskach po raz pierwszy od pojedynku ze Schmellingiem i Braddockiem. Byłem oziębłomiony i zerwałem się z trudem. Sędzia zdążył wyliczyć tylko do „dwóch”. Zależało mi bardzo by wstać zaraz i mieć już to po za sobą.

Zdałem sobie wtedy sprawę, mimo, że mój mózg pracował jak we

mgie, że albo ja go dostanę, albo on dostanie mnie. Musieliśmy stoczyć ze sobą pokazową walkę. — Czyż nie nazywałem szczeniakiem i powinien to być udowodniony.

Otrząsnąłem się z tego ciosu, jak mogłem najlepiej i natarłem z bliska na Tony'ego, zaczynając od lewych i prawych. Galento nie pozostał mi dłużny. Były to jatki. Gong zastopował nas, ale czułem się strasznie kłepsko, gdy wróciłem do mojego rogu.

Chappie był rozdrażniony: „Przebież mówię Ci o tym lewym haku, Joe. Czy chcesz, żeby taki facet zabrał Ci tytuł? Atakuj i walc! Naprzód wypunktuj go, a później zasyp ciosami. Możesz to zrobić!” — „O. K.! Zrobię to”.

LEWY HAK KONCZY

Gdy zabrzmiął gong do czwartej rundy ruszyłem do walki w nastroju: zwyciężyć, lub zginąć. Miałem powalić go do „dziesięciu” i pokazać mu, że to on jest szczeniakiem a nie ja.

Zacząłem od uderzeń prawą i lewą w korpus... Po tym, gdy jego gardy obniżyły się, przeszedłem do uderzeń w głowę. Odsłaniał się coraz bardziej. Zebrał się jednak w sobie i w ostrym natarciu usiłował uderzyć trzy, czy cztery razy lewą, ale wszystkie ciosy chybiły. Poszedłem do zwarcia, odpowiadając prawymi lewymi. Tony szedł również na zwarcie i w pewnym momencie wprost ucepił się mnie. Odepchnąłem go na sznury i uderzyłem silnie lewym hakiem. Ten cios zwał go na ziemię, jak uderzenie siekiery.

Sędzia wiedział już, że Tony ma dosyć i przerwał walkę.

Po spotkaniu Galento, nie tracąc animuszu twierdził, że przegrał przez nieuwagę i że chce walczyć ze mną znowu. Opowiadał, że „coś mu wypadło do oka”. Wierze i myślę że były to moje pięści.

KLASYFIKACJA SPORTU

NAJLEPSZYCH PIĘŚCIARZY POLSKI

Katowice. Po szeregu spotkań o mistrzostwo drużynowe Polski i po dwóch spotkaniach z bokserami czeskiemi, tabela nasza nie zawiera tyłu zmian jakby się tego należało spodziewać.

Na czołowych pozycjach nie zostały żadne zmiany! Liderzy w poszczególnych wagach zachowali swoje czołowe pozycje i nie zanosi się na to, aby któryś z nich w najbliższej przyszłości został zdezonizowany.

W WADZE MUSZEJ Bazarnik uzmocnił swoją czołową pozycję i od reszty konkurentów dzieli go obecnie duży dystans. Drugi w tabeli Sowiński osiągnął tą pozycję dzięki bardzo słabej formie Kamińskiego i Siasaka. Na trzecim miejscu klasyfikujemy Fronkowiaka, który robi wielkie postępy i ma na swoim koncie szereg wygranych walk.

W WADZE KOGUCIEJ na czele kroczą nadal Grzywocz i Czarniecki. Na pierwszym miejscu klasyfikujemy nadal Grzywocz, mimo tego, że Słazak przeżywa lekki spadek formy. Na trzecim miejscu znajduje się Sieradzan, który sukcesy swoje odnosi raczej jako piórkowiec, ale jego stała kategorią jest nadal waga kogucia. Z ciekawością obserwować będziemy dalsze postępy młodego Szymonowicza z Wrocławia, który jest uzdolnionym i obiecującym talentem.

W WADZE PIÓRKOWEJ pozostał wimy nadal na pozycji lidera Lezczkowski mimo, że wypadł on słabo w walce z Macela. Czortek, który ostatnio mało walczył nie miał okazji do zdezonizowania boksera bydgoskiego. Należy się w najbliższej przyszłości spodziewać poprawy pozycji Marcinkowskiego.

W WADZE LEKKIEJ Woniakiewicz osiągnął wprawdzie lepszy rezultat niż Sowiński, ale bokser pomorski wystąpił w Warszawie chory i nie wykazał swych normalnych umiejętności. Do zanotowania pozostaje poprawa formy Rademachera i Sztolca. Coraz niżej w klasyfikacji spada Koziolek, którego dni triumfów zdają się należeć do bezpowrotnej już przeszłości.

W WADZE PÓŁŚREDNIEJ wstęsko nadal po starciu Adamski

który przez długi czas należał do czołówki zniknął z tabeli, ponieważ ostatnio zupełnie nie walczył i podobno przerwał także treningi.

W WADZE ŚREDNIEJ bezkonkurencyjny Kolczyński osamotniony króluje nadal. Na pozostałych pozycjach nie się nie zmieniło, jedynie Kaczmarek zaawansował na siódmą pozycję dzięki świetnej postawie wykazanej w walce z Kolczyńskim i poprzednim sukcesom w spotkaniach międzyokręgowych.

W WADZE PÓŁCIĘŻKIEJ Krauze z Poznania dzięki ostatnim zwycięstwom staje się prawdziwą rewelacją, i jeśli będzie robił dalsze postępy to należy się spodziewać, że z biegiem czasu może się stać ew. następcą Szymury.

W WADZE CIĘŻKIEJ Klimecki wyprowadził po roku Niewadziła, dzięki doskonałemu postawie w walce z Rademacherem. Pewna niespodzianką była dobra forma Figla w spotkaniu z Drabkowskim dzięki temu Słazak po dłuższej nieobecności powrócił znowu na listę.

Tak więc obecna lista nie zawiera już żadnych specjalnych rewelacji i nie znajdujemy w niej zbyt wielu nowych nazwisk. Należy przypuszczać, że sytuacja pod tym względem poprawi się dopiero w okresie mistrzostw indywidualnych w okręgach, kiedy to cały szereg młodych bokserów da znać o sobie i może sprawić nie jedną niespodziankę.

Jerzy Zmarzlik

BOKSERZY ŚLĄSKI RUDA

ZREMISOWALI W KRAKOWIE Z ÓSEMKA GROBLI 8:8

Kraków. W niedzielę wieczorem odbyły się w sali Ośrodka WF zawody pięściarskie pomiędzy drużynami: Slavia (Ruda) — Groble (Kraków) zakończone wynikiem remisowym 8:8.

Drużyna Grobli wystąpiła wzmocniona Kühnem (Cracovia), który odniósł zwycięstwo przez nokaut, jedynym w ciągu całych zawodów. Cztery walki zakończyły się remisowo.

W wadze ciężkiej nie walczone z powodu braku zawodników, w wadze piórkowej odbyły się dwie walki.

Notujemy wyniki poszczególnych spotkań:

musza: Kilos (Slavia) remisuje z Matwiejewskim,

kogucia: Trocha (Sl.) nie rozstrzygnął walki z Nowickim.

piórkowa: trzeci remis przyniosło spotkanie, które było najciekawsze z całych zawodów: Rusina (Sl.) z Kotlarzem,

półśrednia: Gołbik (Sl.) zremisował z Paluchem.

W ostatniej walce dnia w wadze półciężkiej, która dała wiele emo-

cji widzowi: Patora (Sl.) pokonał na punkty Pieniżka, obchodzącego w tym roku 15-lecie czynnej kariery zawodniczej.

Na ringu prowadzili walki na zmianę p. Białas ze Słazką i Mikołajczyk z Krakowa. Jedynym sędzią punktowym był p. Stawiarczyk, który dobrze wywiązywał się ze swego zadania. Były to trzecie w tym roku zawody bokserskie nie przeegrane przez KS Groble.

EXLIGOWCY ŚLĄSKA

WALCZA O PUCHAR

W NIEDZIELĘ, DERBY ŚLĄSKA AKS - RUCH W PIŁCĘ NOŻNEJ

Chorzów. Z inicjatywy byłego pięcioletniego mistrza Polski KS Ruch rozpoczyna się w niedzielę turniej piłkarski byłych klubów ligowych z roku 1939 przy udziale

Polonii bytomskiej, AKS-u z Chorzowa i Ruchu z Wielkich Hajduk.

Exsligowcy pragnąc wykorzystać wolne terminy przed zbliżającymi się rozgrywkami o wejście do Ligi jak również rozgrywkami o mistrzostwo Śląska, rozegrają turniej piłkarski o cenny puchar.

Zawody rozegrane zostaną w 2-cm rzutach (każdy z każdym i rewanż) Droga losowania ustalono następujący terminarz rozgrywek:

16 lutego Ruch — AKS
23 lutego Polonia — AKS
2 marca Polonia — Ruch
9 marca AKS — Ruch
16 marca AKS — Polonia
23 marca Ruch — Polonia

Niezależnie od powyższego Ruch, AKS i Polonia, mając na uwadze wy chowanie narybku, przeprowadzają turniej juniorów o cenne nagrody.

Turniej drużyn exsligowych wzbudza na Śląsku kolosalne zainteresowanie wśród szerokiego mas sympatyków piłkarstwa.

równocześnie derbami miasta Chorzowa, ścigając na stadion Ruchu niewątpliwie wielką ilość zwolenników piłki nożnej, tym bardziej, że do spotkania powyższego obydwie drużyny wystąpią w swych najsilniejszych składach, a mianowicie: AKS z Karnaszkim, Elsnerem i Cholewą na czele. W Ruchu obok młodych graczy ujrzymy doskonałego napastnika Cebulę

DERBY PIŁKARSKIE MIASTA CHORZOWA RUCH — AKS

Wielkie Hajduki. W ramach turnieju o puchar drużyn exsligowych odbędzie się w niedzielę 16 II na stadionie w Chorzowie Batormy i inauguracyjne spotkanie piłkarskie pomiędzy mistrzem Śląska AKS-em i Ruchem.

Zawody powyższe które będą

WYNIKI TECHNICZNE MISTRZOSTW SZTAFETOWYCH KRAKOWSKIEGO OZN

Sztafeta 4 x 10 km mężczyzn (seniorów): mistrzostwo Okręgu zdobyła „WISŁA” I (w składzie: Mróz E., Gasienica - Samek J., Mlekodaj J. i Dawidek J.) z czasem 3 godzin 57 minut 3 sek.

Akademicki ZS I (w składzie: Kozioł Z., Słupka H., Karwański J. i Kaczmarek T.) z czasem 4:14:01

3) „WISŁA” II (w składzie: Mróz E., Kozioł Z., Słupka H., Karwański J. i Kaczmarek T.) z czasem 4:14:01

Indywidualnie:

1 Kaczmarek Jan (W) 52:56
2 Dawidek Jan (W) 55:12
3 Gasienica-Samek W („W”) 56:37
4 Mlekodaj Jan („W”) 58:39
5 Słupka Henryk (AZS) 1:02:14
6 Rzepka Adam („Crac.”) 1:04:35

GUSTAFSSON PONOWNIE POKONANY W USA

Boston. Na krytej bieżni w Bostonie odbył się bieg na 1 milę czyli 1609 m z udziałem znanego biegacza szwedzkiego Gustafssona. I tym razem bieg zakończył się ponowną porażką Szweda. — Pierwsze miejsce zajął Amerykanin Dadds w czasie 4:08,9 min. drugim był Guin (USA). Dopiero na trzecim miejscu znalazł się Gustafsson.

Potrojnny sukces SN Wisła

W MISTRZOSTWA CH NARCIARSKICH KRAKOWA

Kraków. W ubiegłą niedzielę 9. 2. miały miejsce w Krakowie (sztafetowe mistrzostwa narciarskie Okręgu Krakowskiego organizowane przez III-ci Krak. Okręg PZN.

Trasa, opierająca się na zasadniczej petli długości ponad 5 km, którą seniorzy przebiegali dwukrotnie, juniorzy zaś z rozszerzeniem o 1 km, miała charakter norweski, tj. obfitowała w podejścia i zjazdy leśne, gęsto rozsiane na terenie Lasu Wolskiego. Start i meta biegów, znajdowały się na Polanie pod Bielaniem.

Pod względem sportowym zawody te dając z jednej strony sprawdzian tego, jakim materialem ludzkim dysponuje w tej chwili Okręg Krakowski, miały z

drugiej strony być rewanżem za tegoroczną sztafetę 4 x 10 km. na mistrzostwach Polskiej w Zakopanem, gdzie drużyna Krakowskiej „Wisły” odniosła znaczny sukces, zajmując na 16 drużyn 7-me miejsce, wyprzedzając m. in. A.Z.S. Kraków o bezmała 9 minut.

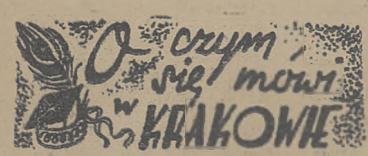
„Wisła” odnosiła i tym razem zwycięstwo, jeszcze bardziej bezsporne i bezapelacyjne albowiem różnica w stosunku do A.Z.S. opiewała na 17 minut bez dwóch sekund. Sztafeta „Wisły” w składzie: Mróz Edward, Gasienica-Samek Władysław, Mlekodaj Jan i mistrz Okręgu Dawidek Jan zdobyła za swój piękny wyczyn nagrodę, ufundowaną przez inż. A. Britowa.

Próbiezerm wartości biegaczy S.N.T.S. „Wisła” jest klasyfikacja indywidualna seniorów gdzie na 11 pierwszych zawodników jest aż 7 Wiślaków. Największą jednakże radość sprawili swemu klubowi juniorzy tego klubu, (wszyscy czterech wychowankowie niedawnego obozu i kursu na Hał Gasienicowej) zdobywając również mistrzostwo Okr. Krak. na dystansie 4 x 6 km., o blisko godzinę przed ambitnym zespołem juniorów RKS Związkowiec.

Trzecie mistrzostwo Okręgu zdobyła „Wisła” w sztafecie 4 x 5 km. pań, gdzie wprawdzie żaden inny klub nie był w stanie wystawić drużyny, jednakże zawodniczki wykazały dobrą formę

KLASYFIKUJEMY NAJLEPSZE PIĘŚCI POLSKI W CHWILI OBECNEJ

WAGA MUSZA	WAGA KOGUCIA	WAGA PIÓRKOWA	WAGA LEKKA	WAGA PÓŁŚREDNIA	WAGA ŚREDNIA	WAGA PÓŁCIĘŻKA	WAGA CIĘŻKA
1. Bazarnik (Sl.)	Grzywocz (Sl.)	Lezczkowski (Bdg)	Sowiński (Bdg)	Olejnik (L)	Kolczyński (W)	Szymura (P)	Szymura (P)
2. Sowiński (Gd)	Czarnecki (L)	Czortek (R)	Woźniakiewicz	Chyćha (Gd)	Pisarski (L)	Archacki (W)	Klimecki (P)
3. Fronkowiak (P)	Sieradzan (W)	Antkiewicz (Gd)	Komuda (W)	Wikliński (Bdg)	Nowara (Sl)	Krauze (P)	Niewadził (L)
4. Słasiak (L)	Umiński (Gd)	Marcinkowski (L)	Rademacher	Janczak (W)	Sobczak (Sl)	Drabkowski (R)	Kubica (Sl)
5. Kamiński (L)	Miodowicz (P)	Sobkowiak (W)	Sztolce (Wr)	Iwański (Gd)	Szymankiewicz (Gd)	Jaskuła (L)	Lick (Gd)
6. Patora (W)	Drązkowski (Gd)	Rozek (P)	Koziołek (P)	Natkaniec (Kr)	Berg (Cz)	Kolonko (Sl)	Figel (Sl)
7. Krupa (Bdg)	Szymonowicz (Wr)	Krawczyk (Sl)	Waluga (Wr)	Kaczmarek (Sl)	Szymankiewicz (Sl)	Zbik (Kr)	Zmorzyński (Bdg)
8. Toczyński (W)	Panke (P)	Miszczuk	Skierka (Gd)	Cebulak (Bdg)	Matuła (Sl)	Koralewski (Gd)	Scibor (W)
9. Strychalski (Cz)	Baran (L)	Gromala (Kr)	Mieński (Gd)	Jarecki (P)	Badura (Kr)	Cieciwierz (Wr)	Kotkowski (R)
10. Rudner (Sl)	Matloch (Sl)	Chudy (Cz)	Zieliński (L)	Taborak (L)	Czarek (W)	Skwara (W)	Wielński (Bdg)

Klub Kolejowy Olśza reaktywuje sekcję pięciarską pod kierownictwem znanego przed wojną boksera krakowskiego Mieczysława Skośca.

Woj. Ośrodek WF organizuje jedynotgodniowy kurs narciarski dla młodzieży i starszych. Kurs odbędzie się w godzinach popołudniowych. Istnieje możliwość wypożyczenia nart.

Cracovia zaproszona została na dzień 1 maja do Budapesztu na rewanżowe zawody ze znaną w Polsce drużyną AC Kispest.

Ferencvaros (Budapeszt) będzie gościem Wisły w czasie Zielonych Świąt w Krakowie.

Według wiadomości trenera Artura Waltera, przywiezionych z Budapesztu, Węgierski Związek Piłki Nożnej pragnąłby już w jesieni bieżącego roku rozegrać zawody międzypaństwowe Węgry — Polska w Warszawie. Z Węgrami łączą nas zawsze serdeczne stosunki nie tylko sportowe, spodziewać się może, że PZPN podejmie skwa piliwie tę sympatyczną inicjatywę węgierską.

Blonder przedwojenny mistrz Krakowa w ping-pongu, po powrocie do kraju zgłosił akces do KS Cracovia.

Janina Legutko za niesubordynację klubową zawieszona została w prawach członka klubu na przeciąg 9 miesięcy, wobec okazanej skrupułości przez zarząd TS Wisła przywrócić w prawach członkowskich, a podarowaniem jej reszty kary.

Oddział Krakowski Automotobiku Polski organizuje w dniu 22 bm. imprezę sportową pod nazwą „Zimowy Zjazd Plakietowy na Międzynarodowe Narciarskie Mistrzostwa Polski do Zakopanego. Start do rajdu nastąpi z przed lokalu AP w Krakowie, Rynek Główny 23.

W rozgrywkach hokejowych o mistrzostwo klasy B Krakowskiego OZN — Cracovia II odniosła w Zakopanem i Nowym Targu dwa cenne zwycięstwa. W Zakopanem pokonała Cracovię tamtejszą Wisłę 6:1 (2:0, 0:0, 4:1), w Nowym Targu miejscowe Podhale 4:3 (0:1, 3:2, 1:0).

Ferencvaros RKS Garbarnia wybrany został ponownie dyr. A. Kucański, plastujący tę godność od szeregu lat. Do zarządu wybrano 25 osób nie licząc Komisji Rewizyjnej i Sądu Honorowego. W obecnym roku jubileuszowym 25-lecia istnienia Garbarni klub ten ma reaktywować względnie stworzyć 16 czynnych sekcji. W uchwalech walnego zebrania postanowiono rozwinąć w roku jubileuszowym szeroką propagandę dla sportu robotniczego, pozyskania jak największej ilości członków czynnych i wspierających, tępic bezwzględnie pijactwo i warcholstwo na terenie klubu i dążyć do nawiązania szeregów współpracy z miejscowymi władzami sportowymi i wszystkimi klubami na terenie Krakowa.

Trener piłkarski Artur Walter powrócił ostatnio do kraju z Budapesztu, gdzie przebywał przez czas wojny, uzyskując dyplom zawodowego trenera piłkarskiego. Jak się dowiadujemy Walter podpisał już kontrakt na rok bieżący z krakowską Wisłą i rozpoczyna pracę w najbliższych dniach.

DWA MECZE KTH W ŁODZI
Łódź. W ub. sobotę i niedzielę gościła w Łodzi drużyna hokejowa KTH. Krytycznie odnieśli jedno zwycięstwo, a drugie spotkanie zakończyło się wynikiem remisowym.

KTH — EKS 5:3 (2:1, 2:1, 1:1)
Do spotkania powyższego EKS wystąpił w osłabionym składzie z dwoma graczami pierwszej drużyny Królem i Wernerem. Bramki dla KTH zdobyli Burda 3, Nowak i Plechura po jednej, dla EKS-u Werner, Dłamecki i Chodorowicz.

EKS — KTH 2:2 (0:1, 0:1, 2:0)
Łódź (tel. wł.) W drugim meczu EKS wystąpił w wzmocnionym składzie, mimo to jednak nie potrafił uzyskać zwycięstwa z drugą gością. Przez dwie tercje przewagę miało KTH uzyskując dwie bramki przez Burdę. Dopiero w III-ciej tercji zryw EKS-u przyniósł mu dwie bramki, których strzelcem był Kelm.

MISTRZOSTWA ŁODZI W JEŹDZIE SZYBKIEJ NA ŁODZIE
Łódź (tel. wł.) W ubiegłą niedzielę odbyły się mistrzostwa Łodzi w jeździe szybkiej na łodzi. Na starcie stanęło 7-miu zawodników.

W biegu na 500 m pierwsze miejsce zajął Kamiński EKS, 1,02,8, 2) Przyborowski (Zj.) 1,04,4, 3) Kołodziejczyk TUR 1,12,3. 5.000 m 1) Przyborowski (Zj.) 12,31,5, 2) Kamiński EKS 12,46,5, 3) Kołodziejczyk TUR 13,02.

AKADEMICKI TURNIEJ GIER SPORTOWYCH
Łódź (tel. wł.) Z okazji tygodnia akademickiego odbył się w Łodzi na sali Ymca turniej gier sportowych z udziałem drużyn akademickich.

W siatkówce Politechnika wygrała z SGH 2:0, 15:5, 16:14. Uniwersytet — WSGW 2:1, 15:6, 12:15, 15:8.

W koszykówce WSGW — Uniwersytet 37:20, 18:10.

KOP. POLSKA MISTRZEM W PING-PONGU

SENSACJE TEGOROCZNYCH MISTRZOSTW POLSKI W TENISIE STOŁOWYM W KATOWICACH

ŚLĄSK NAJSILNIEJSZYM OKRĘGIEM PZTS

Katowice. Mistrzostwa Polski w tenisie stołowym na rok 1947 odbyły się w Katowicach od 14—17 lutego br. na hali miejskiego ośrodka Wf. Na starcie stanęło 12 drużyn i 44 zawodników. Uroczystość otwarcia tegorocznych mistrzostw dokonał prezes PZTS dyr. Orszulak i prez. Katowic p. Wilner. Mistrzostwa przeprowadzone były bardzo sprawnie. W ciągu rozgrywek wpłynęły jedynie dwa protesty. Pierwszy z nich dotyczył gracza łódzkiego Guzika, który podczas okupacji był policjantem niemieckim i szereg drużyn zakwestionowało jego prawo udziału. Komisja PZTS stwierdziła jednak, że Guzik jest zrehabilitowany i zweryfikowany i że ma prawo brać udział w mistrzostwach. Drugi protest dotyczył meczu finałowego Legia — Kop. Polska. Kierownictwo Legii zgłosiło protest przeciwko zweryfikowaniu spotkania Otręba — Peczkowski na korzyść Otręby, motywując swój krok tym, że podczas spotkania doszło do przekroczenia regulaminowych. Spotkanie to powtórzone w trzecim dniu rozgrywek, jednak i tym razem zakończyło się ono zwycięstwem ping-pongistów śląskiego.

Mistrzostwo drużynowe Polski na rok 1947 zdobyła Kop. Polska Świętochłowice wygrywając w finale ze wszystkimi swoimi przeciwnikami i definitywnie zarazem zeszłorocznego mistrza Polski Cracovię.

Na marginesie mistrzostw zaznaczyć trzeba, że ping-pongiści nasi reprezentują bardzo słaby poziom i odwołanie ich startu w Paryżu było w pełni uzasadnione.

Na podstawie pobieżnych obserwacji stwierdzić można śmiało, że poziom naszego tenisa stołowego obniżył się nawet w porównaniu z poziomem ub. Szeregi graczy jak Gaj, Peczkowski, Ziemia czy Mamcarczyk, należący w roku ub. do elity tej dziedziny sportu poważnie obniżyli swoje loty. Z drugiej strony niezaprzeczalne postępy zrobili Ślązacy, którzy obecnie stanowią poraż pierwszy w dziejach naszego tenisa stołowego ekstraklasę krajową.

Jak już wspomnieliśmy do drużynowych mistrzostw zgłosiło się 12 zespołów, które podzielone zostały na 3 grupy: Grupa I — Cracovia, Radomiak, Elektrownia Łódź, Siemianowiczanka. Grupa II — Legia Warszawa, Skra Częstochowa, DKS Łódź, Garbarnia. Grupa III — Kop. Polska, Naprzód Jędrzejów, Polonia Warszawa, Krakus Kraków.

Po wstępnych bojach eliminacyjnych do finału zakwalifikowały się po dwie pierwsze drużyny z każdej grupy.

I tak z grupy jeden weszły do finału Cracovia i Siemianowiczanka, z grupy II — Legia Warszawa, DKS Łódź, z grupy III — Kop. Polska, Krakus. Jak widać więc rozgrywki grupowe nie przyniosły żadnych niespodzianek, a faworyci odnieśli łatwe zwycięstwa.

Spotkania finałowe miały przebieg bardzo interesujący i przyniosły niespodziankę w postaci zwycięstwa Kop. Polska, która odniosła pięć zwycięstw, wygrywając po kolei z Krakusem 5:0, Legią 5:3, DKS-em 5:0, Cracovią 5:3, Siemianowiczanką 5:2.

W mistrzostwach indywidualnych wzięło udział 44 zawodników ków. Rozstawieni zostali — Gaj, Peczkowski, Ziemia, Dobosz, Kawczyk, Widera, Grzelczyk, Mamcarczyk.

Mistrzostwa indywidualne przyniosły szereg niespodzianek.

Już w ćwierćfinałach wyeliminowani zostali zeszłoroczny mistrz Polski Gaj (Legia), widemistrz Manaczek (Cracovia), i Peczkowski który przegrał z nową gwiazdą mistrzostw Blonderem.

Spotkania ćwierćfinałowe dały

H. NIEDZIELOWA REWELACJA

POLSKI - Doskonałe wyniki na mistrz. Śląska II-giej i III-ciej klasy

W mistrzostwach indywidualnych Mistrzostwa pływackie

Gliwice. (tel. wł.) Nie było jeszcze mistrzostw Śląska klasy II i III, na których padły tak dobre wyniki. Nie zanotowano też jeszcze w historii pływactwa polskiego faktu gdzie pływaczka klasy II uzyskała na 100 m. stylem dowolnym czas 1:20,3 min., (obecna mistrzyni Polski pływa 1:21,0 na 400 m. wynik 7:20,8 min., a na 100 metrów stylem na wznak 1:37,4).

Pierwszą pływaczką, która się tym sukcesem poszczycić może jest nowa gwiazda gliwickiego „Piasta” Helena Niedzielowa. Mało jest także pływaczek w Polsce, którzy pływają poniżej 1:09 min., tym bardziej więc należy cenić wynik nowego mistrza Śląska klasy I na 100 metrów stylem dowolnym (1:09,4), Kalinowskiego oraz Fudaj 1:10,9 min.

Niemniej piękne rezultaty uzyskały startujące poza konkursem zawodniczki Achelickówna w stylu dowolnym i Hulokówna, najlepsza obecnie pływaczka w stylu klasycznym w Polsce.

Do zawodów stanęło ogółem przeszło 100 zawodników i zawodniczek, a faktem godnym podkreślenia jest, że nie ma zawodnika i zawodniczki, który by w tych zawodach nie zakwalifikował się do klasy wyższej. Szkoda, że kluby jak Siemianowiczanka i BBTS nie były na zawodach przez nikogo reprezentowane. Wielki triumf święciły nowopowstałe sekcje pływackie „Piasta gliwickiego i Katowickiego Zryw”, którzy się mogą poszczycić wspaniałym narybkiem.

W punktacji ogólnej Piast wyprzedza kluby: Pogoń, TPG, i Polonię o przeszło 300 punktów, a to sunek liczbowy punktów i zawodników w stosunku do innych sekcji wyraża się jak 5:2. Ostatni finał zimowych mistrzostw Śląska, mistrzostw w klasie I w Zabrze dnia 2 marca zapowiada się wobec licznej liczby klubów i zawodników naprawdę atrakcyjnie.

(W) wygrał na punkty z Lickiem. Bokserowi poznańskiemu do zwycięstwa wystarczyła jedynie lewa ręka którą przez trzy rundy pięknie punktował przeciwnika. Po walce Szymura otrzymał specjalną odznakę honorową klubu, za 150-tą walkę w barwach Warty.

W wadze ciężkiej Klimecki (W) wygrał przez k.o. w I-szej rundzie z Wielińskim. Klimecki po kilku uderzeniach Jewym sierpowym znokautował w I-szej minucie walki swojego przeciwnika.

WYSOKIE ZWYCIĘSTWO BOKSERÓW GLIWICKIEGO PIASTA z ZJEDNOCZONYM z Poznania

KS. „PIAST” GLIWICE — „ZJEDNOCZENI” POZNAŃ 15:1
Gliwice (J. N.) W Gliwicach, w sali kina „Bajka” odbył się mecz bokserski pomiędzy miejscowym Piastem i Zjednoczonymi z Poznania.

Jakkolwiek poziom zawodów obu drużyn był bardzo wyrównany, wysokie zwycięstwo gospodarzy było całkowicie zasłużone. Z gospodarzy najlepiej podobali się: Grzywoz, Korkowski i Majewski z drużyny gości Tomaszewski i Berger. Organizacja zawodów dobra. Wyniki techniczne walk przedstawiają się następująco:

Waga musza: Kostrzyński (P) wygrał nieznacznie na punkty z Bergerem (Z).

BUDOWLANI ZWYCIĘZAJĄ GEDANIE 10:6
BUDOWLANI WARSZAWA — GEDANIA GDANSK 10:6
Warszawa. W niedzielę odbyło się w Warszawie rewanżowe spotkanie między wicemistrzem Warszawy Budowlani, a Gedańsk Gdansk. Jak wiadomo w Gdańsku wygrała Gedania. Tym razem Budowlani ugrał rewanż i Gedania musiała wywieźć z Warszawy porażkę. Mecz stał na dość dobrym poziomie i przyniósł szereg ciekawych walk. Do najładniejszych

następujące wyniki: Otręba — Gaj 9:21, 21:14, 21:17.

Dobosz — Gaj 22:20, 19:21, 25:23, Furman — Mamcarczyk 14:21, 21:18, 21:18, Piechaczek — Widera 21:19, 21:16, Nieroba — Kawczyk 23:21, 17:21, 24:22, Grzelczyk — Pierończyk 21:23, 21:15, 21:17, Blonder — Peczkowski 23:21, 21:19, Wyrwoł — Badowski 21:18, 21:19.

W półfinałach Otręba pokonał Wyrwoła 21:15, 15:21, 21:7, 21:12, Blonder wygrał z Grzelczykiem 21:19, 21:15, 21:8.

W chwili zamknięcia numeru, walki w konkurencji drużynowej i indywidualnej trwają dalej.

W mistrzostwach indywidualnych Mistrzostwa pływackie

Gliwice. (tel. wł.) Nie było jeszcze mistrzostw Śląska klasy II i III, na których padły tak dobre wyniki. Nie zanotowano też jeszcze w historii pływactwa polskiego faktu gdzie pływaczka klasy II uzyskała na 100 m. stylem dowolnym czas 1:20,3 min., (obecna mistrzyni Polski pływa 1:21,0 na 400 m. wynik 7:20,8 min., a na 100 metrów stylem na wznak 1:37,4).

Pierwszą pływaczką, która się tym sukcesem poszczycić może jest nowa gwiazda gliwickiego „Piasta” Helena Niedzielowa. Mało jest także pływaczek w Polsce, którzy pływają poniżej 1:09 min., tym bardziej więc należy cenić wynik nowego mistrza Śląska klasy I na 100 metrów stylem dowolnym (1:09,4), Kalinowskiego oraz Fudaj 1:10,9 min.

Niemniej piękne rezultaty uzyskały startujące poza konkursem zawodniczki Achelickówna w stylu dowolnym i Hulokówna, najlepsza obecnie pływaczka w stylu klasycznym w Polsce.

Do zawodów stanęło ogółem przeszło 100 zawodników i zawodniczek, a faktem godnym podkreślenia jest, że nie ma zawodnika i zawodniczki, który by w tych zawodach nie zakwalifikował się do klasy wyższej. Szkoda, że kluby jak Siemianowiczanka i BBTS nie były na zawodach przez nikogo reprezentowane. Wielki triumf święciły nowopowstałe sekcje pływackie „Piasta gliwickiego i Katowickiego Zryw”, którzy się mogą poszczycić wspaniałym narybkiem.

W punktacji ogólnej Piast wyprzedza kluby: Pogoń, TPG, i Polonię o przeszło 300 punktów, a to sunek liczbowy punktów i zawodników w stosunku do innych sekcji wyraża się jak 5:2. Ostatni finał zimowych mistrzostw Śląska, mistrzostw w klasie I w Zabrze dnia 2 marca zapowiada się wobec licznej liczby klubów i zawodników naprawdę atrakcyjnie.

W wadze ciężkiej Klimecki (W) wygrał przez k.o. w I-szej rundzie z Wielińskim. Klimecki po kilku uderzeniach Jewym sierpowym znokautował w I-szej minucie walki swojego przeciwnika.

W wadze ciężkiej Klimecki (W) wygrał przez k.o. w I-szej rundzie z Wielińskim. Klimecki po kilku uderzeniach Jewym sierpowym znokautował w I-szej minucie walki swojego przeciwnika.

W wadze ciężkiej Klimecki (W) wygrał przez k.o. w I-szej rundzie z Wielińskim. Klimecki po kilku uderzeniach Jewym sierpowym znokautował w I-szej minucie walki swojego przeciwnika.

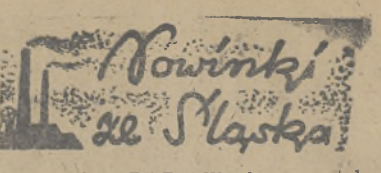
W wadze ciężkiej Klimecki (W) wygrał przez k.o. w I-szej rundzie z Wielińskim. Klimecki po kilku uderzeniach Jewym sierpowym znokautował w I-szej minucie walki swojego przeciwnika.

W wadze ciężkiej Klimecki (W) wygrał przez k.o. w I-szej rundzie z Wielińskim. Klimecki po kilku uderzeniach Jewym sierpowym znokautował w I-szej minucie walki swojego przeciwnika.

W wadze ciężkiej Klimecki (W) wygrał przez k.o. w I-szej rundzie z Wielińskim. Klimecki po kilku uderzeniach Jewym sierpowym znokautował w I-szej minucie walki swojego przeciwnika.

W wadze ciężkiej Klimecki (W) wygrał przez k.o. w I-szej rundzie z Wielińskim. Klimecki po kilku uderzeniach Jewym sierpowym znokautował w I-szej minucie walki swojego przeciwnika.

W wadze ciężkiej Klimecki (W) wygrał przez k.o. w I-szej rundzie z Wielińskim. Klimecki po kilku uderzeniach Jewym sierpowym znokautował w I-szej minucie walki swojego przeciwnika.

Katowice (RAD). W ub. czwartek odbyło się w Katowicach w Domu Kultury organizacyjne zebranie nowopowstałego na Śląsku klubu SKS ORMO.

Na zebraniu dokonano wyboru władz na czele których stanął ob. Berek jako prezes. W skład zarządu wchodzi m. innymi maj. Bak, kpt. Bochniak, Balcer, ppr. Gajdos i Kitt.

Celem nowopowstałego klubu jest realizowanie powszechnej kultury fizycznej, przez organizowanie w swych szeregach mas młodzieży miejskiej i wiejskiej.

Jak nas poinformował mjr. Bak Komendant Śląskiego ORMO, zastępujący działacz sportowy SKS ORMO dążyć będzie na terenie Śl. do zjednoczenia małych klubów w kilku silnych i masowych stowarzyszeniach.

Nie znano to aby kluby zasłużone w sporcie polskim miały zrezygnować z swej nazwy i tradycji — oświadczył nam dalej nasz rozmówca. Wchodząc do organizacji SKS ORMO będą one nosiły nazwę: ORMO — RUCH, ORMO — ORZEL czy ORMO — AKS.

W chwili obecnej zgłosił się do ORMO swój akces ZRYW KATOWICE, ZRYW, NOWY BYTOM, ZRYW BYTOM i ZRYW ŚWIĘTOCHŁOWICE, przybierając do swej dotychczasowej nazwy nową nazwę ORMO. SKS ORMO liczy w chwili obecnej już 15.000 członków. Siedziba klubu mieści się w Wojewódzkim Domu Kultury przy ul. Francuskiej.

W dniu 23. 2. SKS ORMO organizuje dla bokserów członków tego klubu szkoleniowy 14 dniowy oboz treningowy w Będzinie. W początkach marca odbędzie się oboz treningowy dla pływaków w Bytomiu oraz dla piłkarzy w Katowicach.

Klub dysponuje już w chwili obecnej odpowiednią do swych zamierzeń ilością fachowych instruktorów i trenerów oraz dużą ilością sprzętu sportowego.

KIM JEST KRAUTWURST ORAZ BOGATKA

Katowice. W ostatnim numerze czwartkowym SPORT-u podaliśmy, że drużynie Zryw Bytom walczy między innymi w wadze lekkiej Krautwurst oraz Bogatka w wadze piórkowej.

Krautwurst walczył przed wojną w niemieckim klubie 09 Beuthen i w latach 1937-38 posiadał tytuł mistrza południowo-wschodnich Niemiec. Krautwurst jest w chwili obecnej całkowicie zweryfikowany jako Polak i jak nam komunikuje klub ORMO Zryw Bytom nie stoi na przeszkodzie w uprawianiu przez niego sportu pięciarskiego.

Podobnie wygląda sprawa zawodnika Bogatki który w tym samym czasie też należał do 09 Beuthen i posiadał wicemistrzostwo południowo-wschodnich Niemiec w wadze piórkowej.

W mistrzostwach drużynowych B klasy Dolnego Śląska w boksie prowadził Górnik w grupie drugiej przed Zaplonem oraz Odra przed Odrą Nowa Sól. Ponieważ Zaplon dzięki ostatnim wzmocnieniom zawodnikami przedstawia poziom wyrównany — istnieje możliwość zaliczenia go również do klasy A. W ten sposób A klasa Dolnego Śląska posiadała by 5 drużyn IKS, Pafawych, Odra Wrocław, Górnik Wałbrzych oraz Zaplon Jelenia Góra.

Zwołński, dobrze zapowiadający się piłkarz lwowskiej Pogoni zamieszkał we Wrocławiu i zgłosił swój akces do CPN Gazu.

Rozgrywki eliminacyjne o wejście do Ligi zostały po raz drugi już odwołane ze względu na fatalny stan boisk zaspanych zupełnie śniegiem.

Iwanowski, mistrz pływacki Polski na 200 metrów stylem klasycznym zażądał od IKS-u zwolnienia, którego mu jednak odmówiono. Iwanowski oświadczył, że w wypadku nieotrzymania zwolnienia wycofa się z czynnego życia sportowego.

We Wrocławiu zamieszkał znany bokser Polonii warszawskiej — Miedzanowski, który niedawno powrócił z Włoch. Miedzanowski w Włoszech trenował szereg włoskich klubów a obecnie zamierza poświęcić się pracy trenerskiej we Wrocławiu.

rozstrzygnął walki z Dąbkowskim (GD).

Waga lekka: Selma (B) przegrał na pkt. z Zielińskim (GD).

Waga półśrednia: Janczak (B) zremisował z Chychlą (GD).

Waga średnia: Ozarek (B) wygrał w I-szym starciu przez ko z Rajskim (GD).

Waga półciężka: Kołacz (B) przegrał na pkt. z Dolewskim (GD).

Waga ciężka: Scibor (B) wygrał na pkt. z Frankowskim (GD).

KULISY NIESAMOWITEJ AFERY W USA

BOKSERSKI MISTRZ ŚWIATA DRZY PRZED ZEMSTĄ GANGSTERÓW G.-MENI, POLICJA I SĄDY W WALCE Z RACKIETERAMI SZAJKA GANGSTERÓW OPANOWUJE RINGI I BOISKA USA

NOWY JORK. Afera Rocky Graziano, mistrza Stanów Zjednoczonych i świata w wadze średniej o której krótko donosiła prasa zatacza coraz szersze kregi.

Rocky Graziano, który w kołach sportowych uważany jest za najpopularniejszego i najbardziej kasowego boksera po Joe Louisie został decyzją komisji bokserskiej Nowego Jorku usunięty z ringów na nieokreślony okres czasu. Decyzja komisji równa się bezterminowej dyskwalifikacji Graziano i kładzie kres jego świetnej karierze. Komisja jasno wystąpiła w stosunku do Rockyego paragraf 64, kodeksu bokserskiego, który przewiduje, że bokser pod groźbą dyskwalifikacji musi natychmiast zawiadomić komisję o wszelkich próbach nakłaniania go do rozegrania meczu „symulowanego” lub o wyniku z góry ustalonym.

Wypadek taki miał miejsce właśnie z Graziano. Co najciekawsze Rocky nie przyjął fantastycznej oferty spekulanta, ale też nie zgłosił incydentu komisji. By zrozumieć, dlaczego Graziano tego nie uczynił, trzeba cofnąć się do pierwszego aktu niesamowitej historii, która ukazuje fantastyczny wprost plan zgangsteryzowania najważniejszych galei sportu amerykańskiego, opracowany i realizowany przez ludzi, którzy są godnymi następcami Al Capone'a.

Pewnego grudniowego popołudnia do mieszkania Rocky Graziano zgłosił się jakiś dzentelmen, podający się za dziennikarza. Bokser przyjął go bez trudności, a gość rozpoczął od razu rozmowę od „medias res”.

— Pan walczy 27 grudnia w Nowym Jorku z Reubenem Shank?

— Tak jest. Podpisałem już kontrakt.

— Jak ocenia pan swego przeciwnika?

— No cóż. Shank jest surowym materiałem. Do niedawna, jak słyszałem, był cowboyem. Dam sobie z nim łatwo radę.

— A gdyby pan tak przegrał z Reubenem?

— To wykluczone.

— Nie, pan mnie nie rozumie. — Gdyby pan chciał przegrać z Shankiem?

— Czy pan zwariował? Ja mam się dać pobić cowboyowi?

— Tak. Jest ktoś, komu bardzo na tym zależy. Zresztą i panu to również opłaca się. Otrzyma pan 100 tysięcy dolarów za to, że da się pan znokautować, powiedzmy w ósmej rundzie. Ustalimy szczegóły. Jedną czwartą otrzyma pan zaraz. Resztę 28-go, po meczu.

Rocky Graziano chciał w pierwszej chwili znokautować bezczelnego jegomocia, ale ten cofnął się o krok i włożył ostrzegawczo rękę do kieszeni.

— Powoli, mr. Graziano, powiedział nieznajomy. — Nie radzę pa-

BARAN ZDOBYŁ 2 PKT. DLA LUBLINIANKI W ŁODZI ŁKS. WYGRAŁ 14:2

Łódź (tel. wł.) W ub. niedzielę odbył się w Łodzi mecz o drużynowe mistrzostwo Polski w boksie pomiędzy ŁKS-em i Lublinianką.

ŁKS wystąpił w nieco osłabionym składzie bez Olejnika i z chorą po grypie Piarskim. — Olejnik w przededniu zawodów został kontuzjowany w oko w spełnianiu swoje zawodowej pracy. ŁKS przed meczem prowadził już 4:0, gdyż Lublinianka przyjechała bez zawodnika w wadze ciężkiej, a w wadze muszej Borowski miał nadwagę.

Wyniki techniczne poszczególnych walk przedstawiały się następująco:

W wadze muszej: Stasiak (ŁKS) zdobył punkty walkowerem, a w spotkaniu towarzyskim zmusił Borowskiego w II-giej rundzie do poddania się.

W wadze koguciej: Pawlak (ŁKS) przegrał po ciekawej walce z Baranem.

W wadze piórkowej: Marcinowski (ŁKS) pokonał Słowika. Po I-szej rundzie Słowik miał już dość walki z Marcinkowskim i w czasie przerwy kazał sekundantowi zdjąć rękawice.

W wadze lekkiej: Kierusz (ŁKS) wypunktował Ostaszewskiego.

BIĄŁE ŚWIETO W CHAMONIX

»NURMI NART« REWELACJA MISTRZOSTW W WIELKIE DNI FINÓW, FRANCUZÓW I NORWEGÓW

Chamonix. Wielkie dni Chamonix, które nasi narciarze nazywają „francuskim Zakopanem” rozpoczęły się w ubiegły wtorek. Potężny masyw Mont Blanc, u którego stóp rozłożyło się miasteczko stanowił malownicze tło dla uroczystości otwarcia pierwszych „normalnych” mistrzostw świata po 8-letniej wojennej przerwie.

„Białe Światło” zgromadziło w tym roku elitę narciarzy Skandynawii i Kontynentu. Stawili się w komplecie: Szwedzi, Norwedzy i Finowie. Przybyli najsilniejsze reprezentacje Szwajcarii, Austrii, Polski. Nie zabrakło narciarzy Holandii, Belgii, Czechosłowacji, Jugosławii i Węgier. Liczną i dobrze przygotowaną reprezentację wystawiła Francja, gospodarz mistrzostw. „Curiosum” igrzysk pokazywano egzotycznych reprezentantów Republiki Libanu.

GENERALNA PRÓBA SIŁ

Tegoroczne mistrzostwa nabierały specjalnego znaczenia ze względu na 8 lat bezczynności wojennej. Miały one odpowiedzieć na pytanie, czy wojna ze wszystkimi jej w dziedzinie narciarstwa konsekwencjami: odejściem asów ostatnich lat pokoju, brakiem nowego narciarskiego narybku, itp. wpłynęła na narciarski układ sił na Kontynencie.

Akademickie mistrzostwa świata w Davos i zawody o „białą wstęgę” St. Moritz były pierwszą próbą sił, która pozwoliła zorientować się w perspektywach Chamonix. Obok Skandynawów wyrosła nowa potęga narciarska w Europie — Szwajcarię. Bardzo dobre wyniki mieli Austriacy, ale też nie ma w tym nic dziwnego. Wojna nie istniała wogóle dla pierwszych, a drudzy również mieli dość sposobności do regularnych treningów w Alpach.

Zresztą okazało się już w poniedziałek w Chamonix, że z Austriakami nie wszystko jest w porządku. Norwegowie zdemaskowali, o czym już donosiliśmy, Austriaka Heidera, jako gestapowca.

Również co do innych zawodników istniały pewne podejrzenia, że służyli w górskich oddziałach SS. Wybuchł skandal, który udało się załagodzić dzięki taktowi p. Paul Gignoux, prezesa Francuskiego Związku Narciarskiego. Pan Gignoux nawiązał też delikatnie do sprawy austriackiej w swym powitalnym przemówieniu, podkreślając, że po wyjaśnieniu nieporozumień nie tylko w polityce ale także i w sporcie nie stoi na przeszkodzie, by właśnie sport stał się tym czynnikiem, który łączy, a nie dzieli, który pogłębia przyjaźń i sympatie międzynarodowe, a nie różnice i konflikty.

FINOWIE GÓRA

Tradycyjnym zwyczajem właścicieli mistrzostwa otworzył bieg na 18 km jako pierwszą część konkurencji norweskiej. Zawodnicy mieli przebiec dwie pętle, każda długość 9 km przy dość silnej różnicy wzniesień. Na starcie pojawiło się trzydziestu biegaczy.

Drużynę polską, która spóźniła się na otwarcie, reprezentowali: Krzeptowski, Wowkonowicz, Marusarz, Skupień i Matuszyny. — Zabrakło niesłusznie Norwegów, którzy oburzeni na decyzję dopuszczenia drużyny austriackiej po jej uprzednim „zdenazyfikowaniu ad hoc” na znak protestu wycofali się z konkurencji.

Już po pierwszych trzech kilometrach było jasne, że w biegu klasycznym najwięcej będą mieli do powiedzenia zawodnicy Finlandii i Szwecji. Jako pierwszy wyszedł odrazu Fin Kiuru, za którym biegli jego rodacy Rytty i Shivojen. Odnosiło się wrażenie, że Finowie rozgrywają bieg ze spokojem, że obaj stanowią pewnego rodzaju osłonę dla Kiuru, który szedł jak maszyna stale na przódzie, doskonale, rytmicznie harmonizując ruchy nart i kijów.

Pod koniec pierwszych 9 km Kiuru miał już przewagę 1 minuty nad swymi towarzyszami. Na trasie tymczasem niespodziewanie trójka szwajcarska Saumpf, Schild i Zurbruggen zaczęła poważnie zagrażać Szwedom, którzy biegli z championem St. Moritz Israelsonem na czele i „ostanie” fińskiej.

Ofiarą tego pojedynku padł ostatecznie Shivojen, który w drugiej połowie wyraźnie osłabł. Szwajcarzy nie zdołali jednak dogodzić Finnów i na metę pierwszy wpadł Kiuru w czasie 1,04,52 godz., mając dwie minuty przewagi nad swym rodakiem Rytty, który prze-

biegł trasę, jako drugi 1,06,59. Następnym był Stumpf o minutę później, a czwartym również Szwajcar Schild w czasie 1,09,03. Piątym był Israelson (Szwecja) Shivojen, a siódmym znowu Szwajcar Zurbruggen.

Klasa Szwajcarów pozwala ich zaliczyć w biegu do poziomu Skandynawów. Różnica między pierwszą siódmką, i następnymi zawodnikami była dosyć wyraźna. Tym nie mniej duży sukces odniósł Krzeptowski, który przybył w „kontynentalnej klasie” tuż za Francuzem Mora, osiągając czas 1,13,21 godz.

Nasi pozostali narciarze zajęli

FINISZ „NURMI NART”

We środe na starcie do sztafety stanęło siedm trójek, reprezentujących Finlandię, Szwajcarię, Polskę, Jugosławię, oraz Francję, która wystawiła pierwszą i drugą drużynę.

Ogólne zainteresowanie koncentrowało się na walce Finnów ze Szwajcarami, między którymi musiało paść rozstrzygnięcie, zwłaszcza, że Norwegowie również i w sztafecie nie chcieli startować.

Polską trójkę stanowili: Skupień, Dziedzic i Orlewicz.

Tym razem odpowiedź na pytanie, czy Finowie potrafią odeprzeć ponowny atak Szwajcarów i fan-

W trzecim, decydującym okrążeniu stanęli do walki fenomenalny Kiuru z najlepszym zawodnikiem szwajcarskim Zurbruggenem. Przebieg trzeciej zmiany był może najbardziej pasjonującym sportowym wydarzeniem tegorocznych mistrzostw.

Kiuru biegł jak automat i orientując się, że różnica jest zbyt wielka, by można ją anulować jednym zrywem odrabiał na każdym kilometrze około 11 sekund. Na ostatnich tysiącu metrach Fin wzmocnił tempo, dogonił Zurbruggena mimo rozpaczliwych wysiłków tego ostatniego, uwolnienia się od swego fińskiego prześladowcy i fan-

obie drużyny Francuskie i jedna Polska. Nie mogąc zagrozić ekstraklasie Polacy stoczyli ambitną walkę z Francuzami, ulegając ostatecznie trójkom francuskim w ogólnym czasie 2 godz. 7 min. 42 sek.

Francuzi mieli czas 2 godz. 3 min., 20 sek. i 2 godz. 4 min. 49 sek. Mistrzowska trójka fińska osiągnęła czas 1 godz. 55 min. 32 sek. Szwajcarzy uplasowali się tuż za Finami z 1 godz. 55 min. 50 sek.

Z zawodników polskich najlepiej wypadł Skupień z czasem 42,04 min. dalej Dziedzic 42,30 min. i Orlewicz 43,08 min.

Polacy nie potrafili powtórzyć

gólną sympatię i podziw nie tylko osiągnięciami sportowymi, ale i koleżeńskością i rycerskością. Finów żegnano też z żalem.

TRIUMF „SZKOŁY ALLALA”

Na bieg zjazdowy przygotowawali się szczególnie starannie gospodarze, uważając tę konkurencję za swą tradycyjną szansę. Trasa zjazdu wynosiła 3 km 250 m i należała do najbardziej stromych wogóle w Europie. Przypominała słynny zjazd Marmolata we włoskich Dolomitach ze swym spadkiem ponad 1100 m.

Trasa była trudna, ale dokładnie oznaczona czerwonymi, żółtymi i niebieskimi chorągiewkami. Czerwone pokazywały kierunek, niebieskie t. zw. „bramki kontrolne”, a duża ilość żółtych ostrzegała przed niebezpiecznymi punktami trasy.

Duże ryzyko nie odstraszyło jednak najlepszych zjazdowców 9 państw. Startowali reprezentanci Francji, Szwecji, Szwajcarii, Norwegii, Węgier, Czechosłowacji, Jugosławii, Belgii, Holandii i Polski. Francja wystawiła swych najlepszych asów z mistrzami „Białej Wstęgi” Couttet i Blanc na czele. Polskę reprezentował Staszek Marusarz, Andrzej Bachleda Curus i Jan Radkiewicz.

Zjazd zakończył się triumfem Francuzów, którzy jechali doskonale, niezwykle pewnie i bez upadków. Można było odrazu zorientować się, że Francuzi znają tę 3 kilometrową trasę na wylot i że mogą jechać, jak się mówiło w Chamonix „al aveuglette” — „na ślepo”. Nie darmo trenowali prawie od połowy grudnia ciągle jedne i te same zjazdy.

W porównaniu z gospodarzami ich szwajcarscy, norwescy i szwedzcy przeciwnicy wypadli o wiele słabiej. Nieznajomość trasy była tu olbrzymim handicapem, również i dla Polaków.

To też Francuzi zdobyli pierwsze 5 miejsc i jedyna wewnętrzna dla nich niespodzianką było zdobycie mistrzostwa świata nie przez typowanych na pierwsze miejsce Blanca i Coutteta, ale przez nową gwiazdę młodego zjazdowca Oreillera.

Oreiller osiągnął błyskawiczną szybkość 65,07 km na godzinę i 18 metrów na sekundę, przebywając trasę zjazdu w czasie 2 min. 59,8 sek. Na drugim miejscu i trzecim uplasowali się Blanc i Couttet w czasie o sekundę gorszym. Również i dalsze miejsca przypadły Francuzom, za którymi kolejno zajmowali miejsca: Szwecja, Norwegia, Węgry, Czechosłowacja, Jugosławia, Polska, Belgia i Holandia.

NAJSZYPSZY NARCIARZ ŚWIATA

Czas Francuza Oreillera jest nie wiele gorszy od wyniku, uzyskanego na słynnej trasie w Marmolata przez najszybszego narciarza świata Norwega Sverre Lassena Urdahl, który identyczny dystans przy jednak nieco większym nachyleniu 1250 m przebieł w 2,34,00 min., osiągając 75,9 km na godz. i 21 metrów na sekundę w zawodach w r. 1935.

Sukces francuski jest zarazem triumfem Emila Allais francuskiego zjazdowca, mistrza świata w latach 1937 i 1938, którego teorię i praktykę zjazdu stosowali obecnie zawodnicy francuscy. Prymat Francji w tej konkurencji wydaje się w tym roku być zapewniony.

Również i w biegu zjazdowym pań zawodniczek francuskie ponowiły sukces swych kolegów. Trasa wynosiła 2,730 metrów, terenowo przedstawiała się ciężko, a różnica wzniesień dochodziła do 700 metrów.

Z zaciekawieniem oczekiwano wyników Szwedki Nilsson, która była rewelacją St. Moritz. — Nilsson musiała jednak zadowolić się trzecim miejscem, podczas gdy dwa pierwsze wraz z mistrzostwem i wicemistrzostwem świata przypadły Francuzkom — Zuzannie Thiolliere i Fernande Baunette.

Najlepszy czas osiągnęła Thiolliere 2,54,6 min., Baunette 2,59,0 min. Nilsson — 3,07,4 min., a znana z akademickich mistrzostw świata w Davos, Czeska Nekvapilowa przebiegła trasę w 3,14,6 min. Na piątym miejscu uplasowała się Szwedka Finterg 3,19,8 min.

Porównanie czasów świadczy, że tym razem nie tylko znajomość trasy, ile i sportowe walory zawodniczek odegrały poważną rolę. Thiolliere górowała zdecydowanie odważą, stylem i szybkością, uzyskując przewagę 5 sekund.

Ekipa narciarzy polskich na mistrzostwa świata przesyła dla czytelników SPORT-u najserdeczniejsze pozdrowienia z Chamonix. Zdjęcie w środku przedstawia naszą drużynę po przybyciu do Chamonix. — Zdjęcia od góry: 1) Marusarz Stanisław, 2) Kula Jan, 3) Płonka, 4) Marusarz Józef, 5) Kozdrun, 6) Skupień, 7) Kwapien, 8) Bachleda, 9) Fischer, 10) Matuszyny.

następujące miejsca: Wowkonowicz — 19-te Józef Marusarz — 23, Skupień — 26. Matuszyny musieli bieg przerwać z powodu złamania narty.

Wynik biegu był niespodzianką. Konkurencja ta jest tradycyjną domeną Skandynawów, dla których trasy 30 km i 50 km nie są niczym nadzwyczajnym i którzy, jak Kiuru często próbowali swych sił w narciarskich derbach Szwecji 90-kilometrowym biegu Wazów.

Przeciętny czas Kiuru jest wprost świetny. Wynosi on 16,640 m na godzinę, a więc o przeszło pół kilometra lepiej od rekordowego czasu Austriaka Paumgartena, który w r. 1938 przebiegł 18 km w rekordowym czasie w tempie 16 km na godzinę.

Sukces Szwajcarów stanowi dowód, że Skandynawowie mają wśród nich groźnych rywali i że wyniki z Davos i St. Moritz nie były przypadkowe.

powtórzą swój poprzedni sukces padła dopiero pod koniec trzeciej zmiany.

Szwajcarzy, nauczeni doświadczeń poprzedniego dnia postanowili już od początku starać się uzyskać jak największą przewagę nad Finami. Ich trójka była bardzo wyrównana Schild rozegrał swoją zmianę wprost wspaniale, bijąc na 10 kilometrach swego fińskiego przeciwnika 2,25 min. i uzyskując czas 38,07 min. Wydawało się, że Finowie mogą pożegnać się z mistrzostwem w sztafecie, ale ambitny Ritti nie zrezygnował z walki i w drugiej zmianie ścigał nieubłagane Stumpfa, zmniejszając fatalnie 2 min. 25 sek. pierwszego okrążenia do 1 min. 35 sekund. Czas Ryttyego wyniósł 37,17, czas Stumpfa 39,00 min.

tastycznym wprost spurtem forował się przed Szwajcara, bijąc go na ostatnich metrach o 18 sekund.

Czas Kiuru 36,41 min. Na 10 kilometrach uzyskał on przewagę 1 minuty, 53 sekund nad Zurbruggenem, który osiągnął tylko 38,43 min. Kiuru przebiegł ostatnią zmianę w tempie prawie takim samym, jak w biegu na 18 km (16,350 km na godz.).

POLACY WALCZA AMBITNIE

Fin zasłużył sobie w zupełności na zaszczytny przydomek „Nurmi nart”, utrwalając supremację Finlandii w biegach płaskich.

Podobnie, jak i bieg na 18 km tak i sztafeta była praktycznie rozgrywana w ekstraklasie fińsko-szwajcarskiej i klasie kontynentalnej, gdzie zmierzli się ze sobą

swego sukcesu z Davos. Trochę zawiody nerwy i nastrój, raczej minorowy z powodu trudności w podroży i spóźnienia, a trochę nieznajomość trasy, którą inni zawodnicy mogli „przejsć” w dniach poprzednich w biegach treningowych.

Wyniki zespołowe są następujące: 1) Finlandia, 2) Szwajcaria, 3) i 4) Francja, 5) Polska. Indywidualnie najlepsze czasy — Kiuru, Rytty, Schild, Zurbruggen, Stumpf.

Drużyna fińska, po wygraniu biegu i sztafety musiała wyjechać z Chamonix, wzywana przez swą Federację Narciarską do powrotu ze względu na zaczynające się właśnie mistrzostwa Finlandii.

W związku z tym zmieniono program oficjalnej części Igrzysk i wręczono Finom nagrody na bankiecie, wydanym dla uczczenia wspaniałych wyników Finów. Drużyna fińska, co ogólnie podkreśla się w Chamonix zyskała sobie o-

PATRZYMY NIEMCOM NA PALCE

„Verstanden Herr MENZEL”

SPRAWA RODERICKA MENZLA

MENZEL NIE MOŻE WRÓCIĆ NA KORTY ŚWIATA

POWOLI słyszy się coraz więcej o starych sportowcach „znajomych”, na których najchętniej położyłoby się „krzyżyk”. Mamy na myśli sportowców niemieckich, którzy za przykładem dzielnego wojaka z Krety Maxa Schmelinga wyłazią z zakamarków i usiłują powrócić, jak gdyby nigdy nie na ringu i boiska świata.

Ostatnio mamy znowu taki „casus” tym razem tenisowy. Interesujemy się bardzo tym, co robią Niemcy na polu sportu i możemy stwierdzić, że mimo pierwotnych ostrych zakazów władz okupacyjnych robią dużo.

Abstrahując od politycznej strony zagadnienia, która streszcza się w tym, że kluby i towarzystwa sportowe mogą być wykorzystywane przez Niemców do tworzenia paramilitarnych organizacji na mniejszą skalę, istnieje jeszcze sportowy aspekt zagadnienia. W przyszłości Niemcy niewątpliwie wrócą do „sportowej rodziny międzynarodowej i ważnym jest, by reprezentowali ich wtedy zawodnicy nowego pokolenia, nieskompromitowani czynną współpracą z hitlerystami.

Inaczej będzie dochodzić do takich skandalów, jak w St. Moritz i Chamonix, kiedy to w szeregu drużyn austriackiej wystąpił gestapowcy, którzy powinni odpowiadać przed sądami jako przestępcy wojenni, a nie mierzyc się jako uczeni sportowcy z zawodnikami innych krajów w rycerskiej walce.

MENZEL WYGRYWA
Casus tenisowy to sprawa Rodericha Menzla. — Kilka dni temu z Monachium otrzymaliśmy wiadomość, że w turnieju o mistrzostwo Bawarii Menzel zdobył pierwsze miejsce, wygrywając z von Crammem.

Nie wglębiamy się, skąd Niemcy mają rakietę i piłki do urządzania turniejów, podczas gdy tenis polski cierpi na brak elementarnych atrybutów, potrzebnych do gry. Chodzi o coś innego.

Ukazanie się Menzla i Cramma na kortach wywołało raczej przychylny komentarz sportowej opinii Zachodu. Sprawozdawca „Daily Mail” komentuje sukcesy obu tenisistów nie miecickich w tym sensie, że zmienia one układ sił na kortach Kontynentu, a jeżeli już nie w ten europejskim, to na pewno na turniejach w krajach neutralnych, gdzie tenisiste niemieccy będą do rozgrywek dopuszczeni.

JESZCZE RAZ CZECHOM
Podobna opinia wpłynęła na Cramma i Menzla zachęcająco i jak dowiadujemy się mają oni zamiar wystąpić na kortach szwedzkich i szwajcarskich powołując się na precedens ustanowiony przez tenis-

tów włoskich, którzy w r. 1946 spotkali się na neutralnych turniejach z Anglikami i Francuzami. Menzel podobno liczy „na mur”, że w przyszłym roku będzie reprezentował swój kraj na rozgrywkach Daviscupowych. — Nie wie tylko, czy krajem tym będą Niemcy, czy Czechosłowacja, bo historia jego kariery tenisowej, którą zajmujemy się poniżej, predysponuje go do obu ewentualności. Jesteśmy zresztą pewni, że Czechosłowacki Związek Tenisowy rozproszy raz na zawsze złudzenia Menzla. Są zresztą wyrażne powody, by wykluczyć Niemca raz na zawsze z kortów neutralnych i alianckich.

GRAMM — ZROBENIEC SEKSUALNY
Zaczniemy od v. Cramma, jako że jego konto nie jest tak obciążone.

Wielokrotnie młody Niemiec i wicemistrz Wimbledonu może nawet wykazać się rocznym wzięciem pod rządami narodowych socjalistów. Tylko, że v. Cramm, podobnie, jak obecnie Tilden siedział za przestępstwa na ile obyczajowym. Wyjechał następnie do Szwecji, gdzie grał w Sztokholmie na zaproszenie króla już po wybuchu wojny. Nie musiał się jednak zbyt dobrze sprawować w Szwecji gdyż poproszono go o krótkie uprzejmie, by wrócił do Niemiec. — W Rzeszy było cicho o v. Crammie. W kołach sportowych za granicą rozeszła się nawet pogło-

ska, że bomba aliancka urwała mu nogę. Występ monachijski temu zaprzecza. — Sprawa jego sportowej rehabilitacji ma pewne szanse powodzenia.

PATRIOTA Z NAD WEŁTAWY
Inaczej natomiast przedstawia się „casus” Menzel.

Pamiętamy dobrze Menzla sprzed wojny, który od r. 1934 należał stale do pierwszej światowej 10-ki i przez 12 lat reprezentował tenis Czechosłowacki na wszystkich możliwych turniejach światowych. — Mimo to, że tenisowe koła czeskie umożliwiały mu start i karierę sportową Menzel pozostał zaciekle Niemcem. Związek tenisowy Czechosłowacki dyskwalifikował go 4-krotnie za antypaństwowe machinacje i oświadczenia. Menzel jednak zawsze potrafił wkroczyć w łaski Czechów i udawał patriotę znad Wełtawy. Sam jednak napisał w r. 1939 w swych wspomnieniach, że ma na swym koncie „75 międzynarodowych rozgrywek dla obcych barw”, i że najsilniejsze sportowo — polityczne przeżycia przyniosł mu „wrzesień 1938 r. na Lido, kiedy to godzinami siedzieliśmy przy radiu, kupowaliśmy po 10 i więcej gazet i spieraliśmy się z naszymi czeskimi towarzyszami o przyszłość naszej ojczyzny „Sudetengau”, a później wskutek dalszych wydarzeń zerwaliśmy z nimi wszelkie stosunki. Menzel wykorzystał też amputację Czechosłowacki, by ujawnić swe

właściwe oblicze. Mógł już sobie pozwolić na przejście do Niemców. Wtedy to, jak pisał następnie „spełnienie od dawna żywionego marzenia: reprezentowania Wielkich Niemiec i zdobycie mistrzostwa Rzeszy w hali”.

Takie to marzenia żywił Herr Menzel Istnieją poza tym podejrzenia, że Menzel, wykorzystując zwobodę ruchów reprezentacyjnego sportowca prowadził robotę propagandowo-wywiadowczą dla Konrada Henleina, gauleitera Sudetów.

— NIE MA SENSU UMIERAĆ ZA DANZIG

Nie na tym jednak koniec. Mieliszmy jeszcze nie raz w pierwszych miesiącach wojny okazję wprowadzić nie oglądania, ale słyszenia Rodericha Menzla, który w audycjach angielskich „Deutschlandsender” przekonywał Anglików, że powinni „dać spokój” i że nie ma sensu umierać za Polskę i „Danzig”. Później jakoś Herr Menzel coraz mniej się udzielał politycznie. Widocznie jego zmyśl oportunistyczny powiedział mu, że postawił na kiepskiego konia.

MENZEL PISZE, PAMIĘTNIKI

W r. 1939 pisał Menzel w swych wspomnieniach bardzo wzniośle i poetycznie: „Jak długo jeszcze będzie mi towarzyszyła melodia strun tenisowych na wielkich turniejach? Czy będę odnosił dla moich Niemiec sukcesy i czy wystąpię z moimi kolegami w rozgrywkach o Puchar Davisa? — Czy będziemy odbywali tournée już w naszych, niemieckich koloniach? — Czy dodam nowych 20, czy 30 trofeów do 150 papierosów i 220 pucharów jakie zdobyłem w ciągu 20 lat na wszystkich kortach świata?”

Odpowiadamy Roderichowi Menzelowi:

— Nie będzie pan towarzyszyła żadna melodia, poza śpiewaną ukradkiem „Horst Wessel Lied”. — Nie będzie pan odnosił sukcesów dla pańskich Niemiec, także nie w Pucharze Davisa. — Nie będzie pan odbywał tournée w waszych niemieckich koloniach, bo primo z tym tournée nie pójdzie tak łatwo, a secundo nigdy nie będziecie mieli kolonii. — Nie doda pan żadnych trofeów do papierosów i pucharów, które Pan zdobył, walcząc „w obcych barwach” i raczej powinien Pan obawiać się, by nie stracić czegoś „na dodatek”. — Verstanden, Herr Menzel?

Gdyby zaś nasi tenisisci, którzy za kilkanaście dni wyjadą na Riwierę spotkali przypadkiem na jakimś neutralnym turnieju Rodericha Menzla, niech przypomniał sobie wyznaczenie wiary i powagę fakty nie, tylko temu samemu ale i innym za wodnikom.

— Br. —

MIMO 10 STP. MROZU NA HALI DOBRY BOKS I DUŻO ĘMOCJI BATORY WYGRYWA Z HCP 13:3 KRAUZE nie znokautował NOWARY

Katowice. Rewanżowe spotkanie o mistrzostwo drużynowe Polski w boksie w grupie II-giej pomiędzy Batorym a HCP Poznań rozegrane w ubiegłą niedzielę w Katowicach zakończyło się wysokim zwycięstwem Batoro 13:3.

Dwie walki wygrał pięściarz mistrza Śląska przez nokaut a mianowicie Górecki w wadze koguciej z Miodowiczem (HCP) w 3-cim starciu oraz Kubica (B) w wadze ciężkiej z Cwojdzimskim (HCP) w 1-szym starciu.

Pozostałe wyniki przedstawiały się następująco: w wadze muszej Bazarnik (B) pokonał Fronckowiaka w wadze piórkowej Kubica II (B) przegrał z Rozkiem (HCP) w wadze lekkiej Manecki (B) odniósł wysokie zwycięstwo na punkty z Walkowiakiem (HCP) w wadze półśredniej Kusz (B) zremisował z Borowiczem w wadze średniej Krauze (HCP) przegrał z Nowarą, w wadze półciężkiej Baranowski (B) pokonał Wojewodę (HCP).

Walki w ringu prowadził p. Kubiak z Łodzi, punktowali pp. Moskal z Krakowa, Twardowski z Łodzi i Sudziński z Częstochowy. Widzów 2.000.

CZY BAZARNIK LEPSZY OD FRONCKOWIAKA

Relacja naszego korespondenta poznańskiego o nieprzekonywującym zwycięstwie Bazarnika w pierwszym spotkaniu z Fronckowiakiem w Poznaniu znalazła odzwierciedlenie w niedzielę wśród publiczności, która występu poznańskiego oczekiwała z największym zainteresowaniem.

W Katowicach okazało się, że Fronckowiak jest b. utalentowanym pięściarzem i nie jest już zaawansowanym technicznie. — Bazarnik musiał wydać ze siebie wszystko i zadowolił się jedynie minimalnym zwycięstwem na punkty, które dała mu przewaga uzyskana w trzecim starciu.

GORECKI ROBI NIESPODZIANKĘ

W w. koguciej Batory ciągle nie ma zawodnika, na którego można by liczyć „na mur”. Łukę tę zachęca zmiennym powodzeniem weferan Górecki.

W meczu HCP — Batory w Poznaniu Górecki przegrał z Miodowiczem ale Miodowicz zremisował w ub. niedzielę w Poznaniu z Baranem z Lublińskiem, którego Górecki pokonał przez k. o. w Lublinie. — Spotkanie katowickie Góreckiego i Miodowicza miało dość odpowiedź, który z tej trójki jest najlepszym bokserem w wadze koguciej w grupie południowej.

Pierwsza runda nie zapowiadała zwycięstwa Ślązaka. Miodowicz był dużo lepszy, częściej atakował, był szybszy i skuteczniejszy — pierwszą rundę wyraźnie wygrał. W połowie drugiej rundy poznaniak zainkasował serię ciosów w żołądek, która po prawiona dwoma ciosami na szczęście wykończyła go. W tym starciu tylko gong uratował Miodowicza przed k. o. W trzeciej rundzie pierwszy cios Góreckiego do pełnił formalności.

KUBICA JEST ZA SŁABY

Gdyby Kubica z wagi ciężkiej miał żywiołowość i odwagę Kubica II-go byłby najlepszą naszą wagą ciężką. Kubica II-gi jednak poza tymi walorami nie posiada nic więcej — ma duże braki techniczne i jest sławczowca za niski wzrostem do kategorii piórkowej. W walce z wysokim Rozkiem mimo dużej ofiarności i serca do walki przegrał zupełnie wyraźnie chociaż poznaniak znalazł się w II rundzie do 6-ciu na deskach a w trzeciej rundzie otrzymał ostrzeżenie za nieczystą walkę.

MANECKI ZADOWOLIŁ

W wadze lekkiej Manecki stoczył b. piękną walkę z Walkowiakiem. „ŁYSY Alfons” — podbił w zupełności serce widownej publiczności jej życzenia, którymi były „gaz, śledziona i sierpowy”.

KUSZ ZOSTAŁ POKRZYWDZONY

Popularny na Śląsku Kusz, walcząc w wadze półśredniej z Borowiczem przejawiał od pierwszej

chwili rozpoczęcia pojedynku chęć „roznieśnienia” przeciwnika.

Doping publiczności zrobił swoje i poznaniak przez wszystkie trzy rundy ograniczył się do mniej lub więcej udanych kontr i uważania na prawą Kusz, podczas gdy ten atakował bez przerwy.

Ogłoszenie remisu skrzywdziło Kusz i przyjęte zostało burza protestów publiczności.

NOWARA I KRAUZE BOHATERAMI DNIA

Przed meczem zapowiadaliśmy, że Krauze postanowił za wszelką cenę znokautować Nowarę i walczyć będzie w wadze średniej Krauze istotnie wystąpił o kategorię niższą niż normalnie, ale z nokautem to była inna sprawa.

Po pierwszych dwu rundach, w których Nowara pięknymi siłami i lewymi prostymi uspokajał furie przeciwnika, w trzeciej rundzie sam przystąpił do generalnego ataku, którego efektem było zupełne osłabienie Krauzego i zwycięstwo różnicą co najmniej 4 punktów.

Krauze w trzecim starciu był bliski nokautu.

Publiczność z największym zainteresowaniem obserwowała tę walkę, a po ogłoszeniu zwycięstwa Nowary, zniósł swego ulubieńca na rękach do szatni.

KREW NA RINGU

Ring hali powstawałowej po raz pierwszy zaczerwienił się krwią w niedzielny mecz w wadze Baranowskiego (B) z Wojewodą (HCP). Poznaniak po pierwszej przegranej rundzie uzyskał przewagę w drugiej i „rozkwasił” nos swemu przeciwnikowi. Baranowski krwawił już do końca walki, ale Wojewoda nie umiał utrzymać inicytyw w swym ręku, przegrywając trzecią rundę zupełnie wyraźnie. Baranowski wygrał wysoko, ale obydwa bokserzy stoczyli najsłabszą walkę dnia.

NOKAUT W PIERWSZEJ SEKUNDZIE

W wadze ciężkiej Kubica (B) już w pierwszej sekundzie znokautował Cwojdzimskiego (HCP). Cwojdzimski wstał wprawdzie na 9. ale sędzia Kubiak był zdania, że walkę należy przerwać.

Poznaniacy protestowali, czytali p. Kubiakowi paragrafy z regu laminu PZB, „rzucali się”, ale wszystko to nie odniosło skutku.

Batory wygrał w rezultacie 13:3. 2000 publiczność opuszczała halę zupełnie przemarzniętą, ale zadowolona z poziomu spotkania.

W rozmowach po meczu słyszało się, że najlepiej podobali się w Batorym Nowara, Kusz i Manecki — w HCP Fronckowiak i Kranze, który aczkolwiek z Nowarą przegrał bezapelacyjnie, tym niemniej jednak w w. półciężkiej odniósł będzie na pewno jeszcze duże sukcesy.

W rozmowie prywatnej z kierownikiem sekcji bokserskiej Batoro p. Lochem dowiedzieliśmy się, że Kolonko po ostatniej porażce z Krauzem przestaje ko. w Poznaniu postanowił definitywnie wycofać się z ringu. (Bgr. T.)

150.000 ZŁ. ZA CZTERY ZWOLNIENIA

SENSACYJNA AFERA PIŁKARSKA NA ŚLĄSKU

RKU SOSNOWIEC, NAPRZÓD JANÓW I LIGNOZA KRYWAŁD „BOHATERAMI” HANDLU ŻYWYM TOWAREM

Katowice. Okres poprzedzający rozgrywki o wejście do Ligi, wykorzystujący niektóre kluby na wzmożenie swoich składów nabytkami z innych drużyn.

Nasi doświadczeni działacze sportowi, znawcy teoretycy i praktycy pragnęli wymyśleć jakieś nowe drogi, którymi by można pchnąć odrodzenie polskiego sportu, a przeważnie piłkarstwa. ZRSS wysunął słuszny i śmiały projekt stworzenia w Polsce zawodostwa. Niestety pruderia i za kłamanie były silniejsze. Zarządy wielu klubów wolały raczej dalej po cichu płacić swoim pupilkom i uprawiać nowoczesny „handel

żywym towarem”, aniżeli zdecydować się na przyjęcie wniosku ZRSS.

Dlatego to zakwitają takie kwiatki jak na Śląsku afera trzech klubów, a to KS RKU Sosnowiec, RKS Naprzód Janów i KS Lignoz Krywałd.

Naprzód Janów ma w swoich szeregach kilku graczy, których by każdy czołowy klub polski chciał mieć w swoich szeregach. Graczami tymi są, Bak, Dronia, Kopański i Karus. Trzej pierwsi przez nikogo nie kapierowani i nie przymuszani zgłosili swój akces do sosnowieckiego RKU, Karus chciałaby nabyć Lignoz.

Stracił czterech tak dobrych graczy, to znaczy stoczyć się z ekstraklasą okręgu na nizinę.

Zarząd Naprzodu dobrze to zrozumiał i początkowo nie chciał się zgodzić na udzielenie zwolnienia swym „podporom”. Ale w końcu jakiś „zły duch” podszepnął kierownikom tego klubu fałszywą koncepcję. Naprzód postanowił wyżej wymienionym graczom dać zwolnienie, ale razem na tym zarobić. I tak KS RKU za trzy papierki — karty zwolnienia miało zapłacić 85 tys. zł., a Lignoz za Karusa 65 tys.

Podobnych transakcji było już na świecie setki. Setki graczy odprzedano i świat nie o tym nie wiedział. W tym wypadku jednak strony pertraktujące były nieostrożne. Transakcji towarzyszyli świadkowie, którzy z pobudek czysto sportowych i amatorskich donieśli o wszystkim Śl. OZPN: ZRSS.

Wdrożono śledztwo. Zarząd Janowa został natychmiast zawieszony i naznaczono komisarzy. Bak, Dronia, Kopański i Karus zostali także zawieszani aż do wyjaśnienia. ZRSS ze swojej strony

prowadził oddzielne dochodzenia. Przy okazji wyszło na wierzch, że w RKU grali jeszcze dwaj gracze ślascy, którzy do tego nie uprawnieni, a to Pilarek i Berger. WG i D Śl. OZPN postanowił z miejsca niezależnie od dalszych w tym kierunku kroków zaaplikować karę, dla nieprzestrzegających przepisów graczy. Pilarek i Berger zawieszani zostali na 2 miesiące. Dronia na pół roku, a Bak i Kopański także na 2 miesiące.

Delegacja Śl. OZPN postanowiła domagać się na walnym zebraniu PZPN-u surowego i przykładnego ukarania trzech wyżej wymienionych klubów.

Tak więc zbieramy już pierwsze kwiatki w najbliższym czasie wykryje się na pewno dalsze afery, a delegacja mimo to będą na pewno nadal bronić czystego amatorstwa i uchwałać karcenie.

Powyższy przykład powinien być najlepszym dowodem, że demoralizacja sportowców i działaczy zaszła tak daleko, że o utrzymaniu status quo (ukrytego zawodostwa) nie ma mowy.

ANGLICY PRZYGOTOWUJĄ SIĘ

do meczu z Polską w Daviscupie w Indiach

Nowy Jork. (obsł. wł.) Turniej brytyjskiej drużyny Daviscupowej po Indiach Zachodnich, które interesu polskich tenisistów ze względu na mecz Anglia — Polska nie przynosi zawodnikom brytyjskim sukcesów.

Kapitan drużyny Daviscupowej Mottram, rozegrał ostatnie spotkanie w Port Spain z weteranem spor-

tu tenisowego Dzej-Ho. Mottram poniósł drugą już porażkę i o ile forma jego nie ulegnie poprawie, jest wątpliwe, czy odegra poważniejszą rolę w spotkaniach międzynarodowych.

Drugim zawodnikiem brytyjskim Carter wygrał z nieznanym lokalnym tenisistą Nago.

WSIAJE, BO JEST BRITYJCZYKIEM?

Paryż (obsł. wł.) Marcel Cerdan, który po zwycięstwie nad Gilroyem wrócił do Paryża, skąd wyjeżdża do Ameryki, oświadczył dziennikarzom sportowym, że głównym atutem bokserów brytyjskich jest ich niesłychana zaciętość.

„Gdy walczyłem z Gilroyem, — powiedział Cerdan — posłałem go w pierwszej rundzie na deskę i za każdym razem myślałem, że to już koniec. Ale Gilroy potrafił podnieść się i walczyć dalej dlatego, że jest Brytyjczykiem.” (?)

Nuzbaum począł mławo chodząc po arenie będąc w nieładzie. Widać było że nie bardzo się nim przestraszył.

— „Nie będę go przecież męczył — pomyślał Antos, lecz w pewnym momencie zmusił przeciwnika do zatrzymania się. — Wówczas Nuzbaum począł opuszczać się na dywan tak, jak „robił to nieraz w „Samodunce” w sali gimnastycznej.

— „Potrzynam go trochę i puszczę, niech robi „most” — pomyślał Wiśłocki. Tymczasem Nuzbaum leżał prawie na lewym boku. Po chwili Antos poczuł, że przeciwnik jego wypręża się i chce rozetrwać pierścień. Puścił go, a Nuzbaum nawiasem mówiąc — zupełnie niepotrzebnie stanął mostem, przy czym stanął dobrze. Antos mocno nacisnął ten most, lecz Nuzbaum nie puszczając. Łódzki robotnik z Widzewskiej Manufaktury miał dobry kark.

— Ujdzie mi jeszcze gałgan — pomyślał Antos. Nuzbaum istotnie uszedł, bo położył się na prawy bok i Antos począł go przewracać.

Wierny jednak swemu zobowiązaniu Nuzbaum zrobił most i zrzucił go. Po kilkunastu sekundach już leżał.

— Wiśłocki pokonał Nuzbauma w szóstej minucie przez złamanie mostu! — oznajmił Lebedew.

— Wiśłocki, Wiśłocki! — zaryczała galeria.

Rzesiste brawa rozległy się na widowni.

— Wiśło-o-cik!

Ktoś rzucił bukiet kwiatów. — Bileter podał paczuszkę.

— Wiśło-o-cik!

Antos zabrał trofea, złożył ukłon publiczności i wybiegł za kulisy. W garderobie obejrzał otrzymane skarby. — W paczce było ładne srebrne inkrustowane pudełko z perfumami w drogich flakonach i bilecik: „księżna Wiera Łobanowa Kasatkina przesyła sportsmenowi swe pozdrowienia”.

W bukietcie cudownych róż również znalazł bilecik: „Olga Nikolaiewna Morozowa życzy panu samych zwycięstw”.

Gdy tak rozczytywał się w tej nieoczekiwanej korespondencji do garderoby wszedł chłopak cyrkowy i podał Antosowi skromną wiązankę kwiatów i liścik. Wiśłocki od razu poznał charakter piśma Wici — „Zycząc miłemu rodakowi powodzenia i prosząc o prowadzić mię do domu. Wicia”.

— „Ma przecież kawalera, po co pójść?” — mruknął.

Ale szybko się ubrał i wyszedł. Gdy po zakończeniu walk wszedł na widownię Krupkówna stała koło wyjścia, wpatrzona w kulisy cyrku. Nasakina przy niej już nie było.

Antos podszedł do Wici i rzekł udanym obojętnym tonem.

BIAŁA PIŁECZKA W RADOMIU

Radom. W Radomiu rozegrane zostały zawody, tenisa stołowego o drużynowe mistrzostwo okręgu radomskiego. W spotkaniu finałowym Radomskie Koło Sportowe pokonało zespół K. S. Radomiak w stosunku 6:3. Da najbardziej zwyciężczych walk należało spotkanie Korpeta—Manek, z którego zwycięsko wyszedł Korpeta.

Konkurs skoków rozegrany został w sobotę. Norwegowie wystąpili w komplecie z Rudem i Sejelderupem i z silnym postanowieniem wygrania konkurencji, w której tradycyjnie Norwegia święci triumfy.

Drużynie norweskiej zależało również na zwycięstwie, któreby zapewniło jej lepsze miejsce w klasyfikacji ogólnej po „splendid isolation” w pierwszych dniach mistrzostw i nieodegraniu większej roli w biegu jazdowym.

Skoki odbyły się na reprezentacyjnej skoczni w Chamonix. Norwegowie zajęli dwa pierwsze miejsca. Sejelderup zdobył I-sze miejsce, skacząc 63 m i 64,5 m i uzyskując notę 231,8 punktów.

Na drugim miejscu uplasował się Ajbörn Ruud, a na trzecim miejscu George Trane (Norwegia).

Wyniki kształtowały się podobnie, jak w St. Moritz. Norwegowie wykazali lepszy styl, co ostatecznie przeważało zwycięstwo na ich stronę. Trane jest w obecnej chwili zawodnikiem, który może oddać najdłuższe skoki, jednakże

stylowo musi jeszcze poprawić się. Uwzględniając możliwości techniczne samej skoczni wyniki nie są złe, tym nie mniej może w żadnej innej konkurencji w Chamonix nie uwidoczniła się tak duża różnica w porównaniu z rezultatami przedwojennymi, kiedy to, począwszy od Olimpiady w r. 1936 o mistrzowskich tytułach decydowały skoki powyżej 70 m.

Skoczkowie Skandynawii i Europy, nie wyłączając zwycięskiej trójki norweskiej przechodzą wyraźny kryzys. (B)

TRZECIE MIEJSCE JÓZEF MARUSARZ

W kombinacji norweskiej zwycięstwo przypadło Szwajcarowi — Stumpfowi, który w biegu na 18 km był trzecim.

Wicemistrzostwa świata zdobył Szwed — Israelsson. Na trzecim miejscu znalazł się Józef Marusarz, który na 18 km był aż 23. ale w skokach osiągnął dobre rezultaty. Jest to najlepszy wynik, jaki indywidualnie osiągnął zawodnik polski w Chamonix.

ZAPASNIK WAGI CIEŻKIEJ

SENSACYJNA POWIEŚĆ SPORTOWA

Napisał Aleks. Junosza Growski

Streszczenie dotychczasowych rozdziałów.

Student prawa na uniwersytecie moskiewskim Antos Wiśłocki — Polak — decyduje się zostać zapasnikiem. Młodym adeptem sportu zapasniczego opiekuje się hr. Rybopier, który skierowuje go do trenera w klubie Morro i daje mu pracę w dziennikarstwie. Wiśłocki z dnia na dzień robi wielkie postępy, zarówno jako student prawa, dziennikarz oraz zapasnik: mniej szczęścia ma on w miłości, która darzy swą znajomą Wicię Krupkówną.

W Moskwie rozpoczął się właśnie wielki turniej z udziałem najlepszych zapasników świata. W turnieju bierze również udział po raz pierwszy Wiśłowski.

— Chcesz jeść, kotaku, więc pojedziemy do „Prago”, dobrze?

— No dobrze, — odpowiedziała z pewnym wahaniem.

Ujął ją za ramię, wyprowadził z gmachu i usadowił w dorożce, rzuciwszy dorożkarzowi adres.

— Ależ ma pan powodzenie! — śmiała się Wicia swym niezwykle melodyjnym głosem. — Tyle prezentów!

— Tak. Jedna wariata przysłała perfumy w drogiej szkatułce, druga bukiet róż.

— A trzecia?

— Trzecia nie jest wariatką i przysłała za kulisy — odpowiedział spokojnie.

Chwała Bogu, że nie zaliczyłeś mnie do „wariatów” — uśmiechnęła się Wicia. A po chwili dodała: „Pan ładnie dzisiaj walczył...”

— Umówmy się nareszcie: z „panem” i „panią” czy bez „państwa”?

— Bez „panów” — zaśmiała się.

— No to dobrze. Oddam Ci ten duży bukiet i tę szkatułkę z perfumami.

— Przecież prezentów własnych nie darowuję się?!

— Przesąd. Zresztą tam napisów nie ma i po co mi te perfumy? Wachać będę, czy co?

— Chyba tylko dla tego... — zaśmiała się Wicia.

W restauracji zajęli osobny stolik w zacisznym kącie sali.

— Wódki chyba — nie, lecz wino napijemy się? Węgrzyna, czy Malaga?

— Niech będzie Malaga...

Antos obstałował smaczną kolację z przekąskami, kawiorami rybami.

Wicia objrzała perfumy i wachała różę.

— A cóż to były za „wariatki”? — spytała po chwili.

— Dwie wczorajsze znajome z „Jara”.

NAJLEPIEJ „DAJĄ KOSZA”

WARSZAWIANKI Z AZS-u

AKS MISTRZEM POLSKI NA ROK 1947 W KOSZYKOWCE

Z E N S K I E J

Kraków. Trzydniowe walki o tytuł mistrza Polski w koszykówce żeńskiej odbyły się w tym roku w Krakowie.

Wielki sukces odniosła drużyna AZS warszawskiej zdobywając już trzeci w tym roku tytuł w grach sportowych. Po męskiej drużynie AZS-u która zdobyła tytuł mistrza Polski w siatkówce i żeńskiej drużynie siatkowej, przysłała teraz koleją na koszykarki, które wśród sześciu drużyn, które stanęły na starcie były bezkonkurencyjne.

Wicemistrzostwo Polski zdobył ZWM Łódź. W skład ZWM-u wchodziła drużyna TUR-u, które w roku ubiegłym zdobyły tytuł mistrza Polski.

Jak już wspomnieliśmy na starcie stanęło 6 drużyn, a to AZS Warszawa, Zryw Łódź, DKS Łódź, Cracovia Kraków, Wisła Kraków, Ruch Chojnice.

Po przeprowadzeniu rozgrywek grupowych do finału zakwalifikowały się cztery drużyny a to AZS

Warszawa, ZRYW Łódź, DKS Łódź i Cracovia.

Spotkanie, które miało zadecydować o pierwszym miejscu rozegrane między AZS-em a Zrywem stało na bardzo dobrym poziomie i dostarczyło sporo emocji, licznie zebranej publiczności.

AZS początkowo nie mógł rozgryźć swojego przeciwnika i Zryw prowadził już 9:3. Następnie akademicki wyrównał na 11:11 i w rezultacie pierwszą część spotkania rozstrzygnęły na swoją korzyść 17:12. Po przerwie na boisku istniała tylko jedna drużyna, były nią warszawianki, które uzyskały kompletną przewagę. Jedynie koszy dla Zrywu przy stanie 27:12 uzyskała Janicka.

W rezultacie mecz zakończył się zwycięstwem AZS-u 31:14. Drużyna mistrza Polski wystąpiła w następującym składzie: Kamecka, Kwaśniewska, Kasperkówna, Jaźnińska, Pruszyńska, Krawczyk, Bakowska, Moliera.

Punkty zdobyły dla AZS-u: Jaźnińska 14, Pruszyńska 11, Kwaśniewska 4, Kamecka 2. Dla Zrywu: Gruszczyńska 9, Głazewska 3, Janicka 2.

Trzecie miejsce zdobyła niespodziewanie drużyna Cracovii, która pokonała DKS 28:25, który w niedzielę bliski był zwycięstwa nad Zrywem.

Na 5-tym miejscu uplasowała się młoda drużyna Wisły, która pokonała bardzo słabo, ale ambitnie grając Ruch Chojnice.

Wyniki poszczególnych spotkań przedstawiały się następująco.

PIĄTEK: Zryw Łódź — Ruch 58:8 (28:2), AZS Warszawa — DKS Łódź 41:27 (21:2).

SOBOTA: DKS Łódź — Wisła Kraków 29:17, Cracovia — Ruch Chojnice 53:8, AZS Warszawa — Wisła 43:15, Zryw Łódź — Cracovia 25:15.

NIEDZIELA: AZS — Cracovia 41:28 (19:11), Zryw — DKS 24:17 (20:17), Wisła — Ruch 28:16 (11:8), Cracovia — DKS 28:25 (15:10), AZS — Zryw 34:14 (27:12).

Końcowa tabela mistrzostw przed stawia się następująco.

1) AZS Warszawa	4	4	156:84
2) Zryw Łódź	4	3	121:71
3) Cracovia	4	2	124:99
4) DKS Łódź	4	1	158:110
5) Wisła Kraków	3	1	60:88
6) Ruch Chojnice	3	0	32:139

Organizacja bardzo sprawna spotykała w rękach KOPR. Sedzowali: Twardon, Szeremeta, Mochnacki, Eberhardt, Lesiak, red. Tolinski, Seifert, mgr. Budziaszek.

Po zakończeniu mistrzostw do zawodniczek przemówił dyr. urz. WF i PW plk. Reyman, a następnie wręczył wszystkim uczestnikom na grody i upominki.

AZS oprócz nagrody za I-sze miejsce otrzymał specjalną nagrodę za grę najbardziej fair.

WISŁA KRAKÓW — ZJEDNOCZENIE BYDGOSZCZ 8:8

Kraków. Zebrana w ilości przeszło 3000 widzów na hali w Krakowie przeżywała nieładną emocje i doczekała się wielkich niespodzianek jaką był niewątpliwie remis Wisły z kandydatem na mistrza grupy Zjednoczeniem z Bydgoszczy.

I tym razem nie obyło się w Krakowie bez szumnych, ale w przyzwoitych jeszcze trybach utrzymanych demonstracji po walce Wiklińskiej.

Wyniki techniczne poszczególnych walk przedstawiały się następująco:

Waga musza: Borowicz (Zjed) wygrał przez k.o. w III-cim starciu z Kobą (Wisła).

Waga kogucia: Jozwiak (Zjed) znokautował w drugiej rundzie Giergielę (Wisła).

Waga piórkowa: Kruza (Zjed) nie powtórzył swojego sukcesu z meczu poprzedniego i tym razem wyraźnie przegrał na punkty z Gromalą (Wisła).

Waga lekka: Sowiński (Zjed) wygrał wysoko na pkt. z Dudziakiem (Wisła).

Waga półśrednia: Wikliński (Zjed) po wyrównanej walce wygrał na pkt. z Natkaniec (Wisła).

Waga średnia: Hinc (Zjed) przegrał na pkt. z Matulą.

Waga półciężka: Pollak (Zjed) uległ na pkt. Zbikowi (Wisła).

Waga ciężka: Chyla (Zjed) po bez nadziejnej walce przegrał na pkt. z Kolutem (Wisła).

Sędziowali w ringu — Derda K. na pkt. Mazon, Markowski, Kubiak.

— Byłeś tam?

— Wczoraj...

— Może zakochałeś się?

— W nich nie, ale w cyrkówce tak.

— W której?

— W tej, co to pierwszy numer programu zawsze na koniu po kozacku odrabia.

— Istotnie ładna. Szczegóły Bożel — Wzajemnie! Sądzę, że dwa weseliska od razu będą moje i twoje.

— Moje? A z kim?

— Z Nasakinym chyba...

— Związowałeś człowieka...

— Zawsze jesteście razem...

— Więc co? Z tobą też często razem bywam „razem”, ale jednak chyba nie masz zamiaru poślubienia mnie?

— Nie mam, odpowiedział, a sam pomyślał: „dzisiaj, jutro, natychmiast”.

— No — więc widzisz. Zresztą, już nie będę z nim, bo nudny i... głupi.

— Sądziłem, że mądry...

— Gdzież tam...

Po dwóch godzinach takiej rozmowy, po spożyciu kolacji, odwiózł ją do domu Bachruszyna.

Wróciwszy do hotelu, źle spał tej nocy.

W trzecim dniu turnieju Antos nie brał udziału w walkach. Uczestniczył tylko w „paradzie” zapasników i — po ich reprezentacji — był już wolny.

Siedząc z Wicią w „Pradze” powiedział jej o tem, lecz z rana posłał jej na wszelki wypadek bilet pierwszego rzędu z kartką: „Jeśli, masz chęć — przyjdź do cyrku. Po przedstawieniu możemy pojechać do „Jaru”. — Antos.

W redakcji „Wczesnego poranku” wziął większą zaliczkę, przyjechał do domu i usiadł do pracy. Studiował i pisał do godziny dziewiętej wieczór, a potem szybko się ubrał i poszedł do cyrku.

— „Będzie Wicia, czy nie będzie?... Przyjdzie, czy nie przyjdzie? — kręciło mu się wciąż w głowie, wchodziło w krew, w serce, w mózg, w całe jestestwo jego.

Czuł, że wielkie uczucie odżyło z obrzymią siłą, że tą swoją miłością pochłonięty jest w zupełności.

— „Niepotrzebne to, zupełnie niepotrzebne!” — wołał rozum. — Przecież nie kocha mnie, przecież traktuje mnie tylko jako dobrego znajomego, tylko po przyjacielsku. — „Poco więc zawracam sobie głowę, tracę czas, psuję nerwy?”

Ale po paru chwilach przychodziły inne refleksje: — „A może przyzwyczaił się, może pokochał! Może zgodzi się być moją żoną, jeśli nie teraz, to za rok, za dwa, za trzy! Będę czekał, będę ją cierpliwie i skrycie kochał!”

Szybko nierzwowo siedział na „Cwietnoj Bulwar”, czasami nawet nieostrożnie potrącając przechodniów.

C. d. n.

WISŁA KRAKÓW — ZJEDNOCZENIE BYDGOSZCZ 8:8

Kraków. Zebrana w ilości przeszło 3000 widzów na hali w Krakowie przeżywała nieładną emocje i doczekała się wielkich niespodzianek jaką był niewątpliwie remis Wisły z kandydatem na mistrza grupy Zjednoczeniem z Bydgoszczy.

I tym razem nie obyło się w Krakowie bez szumnych, ale w przyzwoitych jeszcze trybach utrzymanych demonstracji po walce Wiklińskiej.

WISŁA KRAKÓW — ZJEDNOCZENIE BYDGOSZCZ 8:8

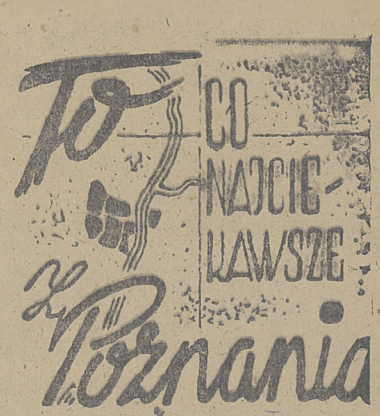
Kraków. Zebrana w ilości przeszło 3000 widzów na hali w Krakowie przeżywała nieładną emocje i doczekała się wielkich niespodzianek jaką był niewątpliwie remis Wisły z kandydatem na mistrza grupy Zjednoczeniem z Bydgoszczy.

I tym razem nie obyło się w Krakowie bez szumnych, ale w przyzwoitych jeszcze trybach utrzymanych demonstracji po walce Wiklińskiej.

WISŁA KRAKÓW — ZJEDNOCZENIE BYDGOSZCZ 8:8

Kraków. Zebrana w ilości przeszło 3000 widzów na hali w Krakowie przeżywała nieładną emocje i doczekała się wielkich niespodzianek jaką był niewątpliwie remis Wisły z kandydatem na mistrza grupy Zjednoczeniem z Bydgoszczy.

I tym razem nie obyło się w Krakowie bez szumnych, ale w przyzwoitych jeszcze trybach utrzymanych demonstracji po walce Wiklińskiej.

Poznań (tel. wł.) Zawodniczek Warty, które miały wyjechać na ko biece mistrzostwa koszykówki do Krakowa, zrezygnowały z tej eska pady, ponieważ po wielu godzinnym oczekiwaniu na pociąg doszły do wniosku, że i tak na czas nie są jada.

Koszykarki Warty znajdowały się ostatnio w doskonałej formie i żałować należy, że trudności komunikacyjne nie pozwoliły im na udział w turnieju o mistrzostwo Polski.

* Pływacy Filmowców z Łodzi mieli wyjechać jak wiadomo do Poznania na mecz z Wartą 16 bm. Na skutek jednak trudności komunikacyjnych zrezygnowali oni z tego zamiaru.

Zawody powyższe i tak by się nie mogły odbyć, ponieważ pływalska poznańska na skutek braku koksu została chwilowo zamknięta, a czynne są jedynie pięć zabezpieczają-

WISŁA KRAKÓW — ZJEDNOCZENIE BYDGOSZCZ 8:8

Kraków. Zebrana w ilości przeszło 3000 widzów na hali w Krakowie przeżywała nieładną emocje i doczekała się wielkich niespodzianek jaką był niewątpliwie remis Wisły z kandydatem na mistrza grupy Zjednoczeniem z Bydgoszczy.

I tym razem nie obyło się w Krakowie bez szumnych, ale w przyzwoitych jeszcze trybach utrzymanych demonstracji po walce Wiklińskiej.

WISŁA KRAKÓW — ZJEDNOCZENIE BYDGOSZCZ 8:8

Kraków. Zebrana w ilości przeszło 3000 widzów na hali w Krakowie przeżywała nieładną emocje i doczekała się wielkich niespodzianek jaką był niewątpliwie remis Wisły z kandydatem na mistrza grupy Zjednoczeniem z Bydgoszczy.

I tym razem nie obyło się w Krakowie bez szumnych, ale w przyzwoitych jeszcze trybach utrzymanych demonstracji po walce Wiklińskiej.

WISŁA KRAKÓW — ZJEDNOCZENIE BYDGOSZCZ 8:8

Kraków. Zebrana w ilości przeszło 3000 widzów na hali w Krakowie przeżywała nieładną emocje i doczekała się wielkich niespodzianek jaką był niewątpliwie remis Wisły z kandydatem na mistrza grupy Zjednoczeniem z Bydgoszczy.

I tym razem nie obyło się w Krakowie bez szumnych, ale w przyzwoitych jeszcze trybach utrzymanych demonstracji po walce Wiklińskiej.

WISŁA KRAKÓW — ZJEDNOCZENIE BYDGOSZCZ 8:8

Kraków. Zebrana w ilości przeszło 3000 widzów na hali w Krakowie przeżywała nieładną emocje i doczekała się wielkich niespodzianek jaką był niewątpliwie remis Wisły z kandydatem na mistrza grupy Zjednoczeniem z Bydgoszczy.

I tym razem nie obyło się w Krakowie bez szumnych, ale w przyzwoitych jeszcze trybach utrzymanych demonstracji po walce Wiklińskiej.

ZJEDNOCZENIE TRACI PUNKT W KRAKOWIE Z WISŁĄ

DRUŻYNA BYDGOSKA JEST BEZNADZIEJNA W W. CIEŻKICH

WISŁA KRAKÓW — ZJEDNOCZENIE BYDGOSZCZ 8:8

Kraków. Zebrana w ilości przeszło 3000 widzów na hali w Krakowie przeżywała nieładną emocje i doczekała się wielkich niespodzianek jaką był niewątpliwie remis Wisły z kandydatem na mistrza grupy Zjednoczeniem z Bydgoszczy.

I tym razem nie obyło się w Krakowie bez szumnych, ale w przyzwoitych jeszcze trybach utrzymanych demonstracji po walce Wiklińskiej.

WISŁA KRAKÓW — ZJEDNOCZENIE BYDGOSZCZ 8:8

Kraków. Zebrana w ilości przeszło 3000 widzów na hali w Krakowie przeżywała nieładną emocje i doczekała się wielkich niespodzianek jaką był niewątpliwie remis Wisły z kandydatem na mistrza grupy Zjednoczeniem z Bydgoszczy.

I tym razem nie obyło się w Krakowie bez szumnych, ale w przyzwoitych jeszcze trybach utrzymanych demonstracji po walce Wiklińskiej.

WISŁA KRAKÓW — ZJEDNOCZENIE BYDGOSZCZ 8:8

Kraków. Zebrana w ilości przeszło 3000 widzów na hali w Krakowie przeżywała nieładną emocje i doczekała się wielkich niespodzianek jaką był niewątpliwie remis Wisły z kandydatem na mistrza grupy Zjednoczeniem z Bydgoszczy.

I tym razem nie obyło się w Krakowie bez szumnych, ale w przyzwoitych jeszcze trybach utrzymanych demonstracji po walce Wiklińskiej.

WISŁA KRAKÓW — ZJEDNOCZENIE BYDGOSZCZ 8:8

Kraków. Zebrana w ilości przeszło 3000 widzów na hali w Krakowie przeżywała nieładną emocje i doczekała się wielkich niespodzianek jaką był niewątpliwie remis Wisły z kandydatem na mistrza grupy Zjednoczeniem z Bydgoszczy.

I tym razem nie obyło się w Krakowie bez szumnych, ale w przyzwoitych jeszcze trybach utrzymanych demonstracji po walce Wiklińskiej.

WISŁA KRAKÓW — ZJEDNOCZENIE BYDGOSZCZ 8:8

Kraków. Zebrana w ilości przeszło 3000 widzów na hali w Krakowie przeżywała nieładną emocje i doczekała się wielkich niespodzianek jaką był niewątpliwie remis Wisły z kandydatem na mistrza grupy Zjednoczeniem z Bydgoszczy.

I tym razem nie obyło się w Krakowie bez szumnych, ale w przyzwoitych jeszcze trybach utrzymanych demonstracji po walce Wiklińskiej.

WISŁA KRAKÓW — ZJEDNOCZENIE BYDGOSZCZ 8:8

Kraków. Zebrana w ilości przeszło 3000 widzów na hali w Krakowie przeżywała nieładną emocje i doczekała się wielkich niespodzianek jaką był niewątpliwie remis Wisły z kandydatem na mistrza grupy Zjednoczeniem z Bydgoszczy.

I tym razem nie obyło się w Krakowie bez szumnych, ale w przyzwoitych jeszcze trybach utrzymanych demonstracji po walce Wiklińskiej.

TU RADOM

WISŁA KRAKÓW — ZJEDNOCZENIE BYDGOSZCZ 8:8

Kraków. Zebrana w ilości przeszło 3000 widzów na hali w Krakowie przeżywała nieładną emocje i doczekała się wielkich niespodzianek jaką był niewątpliwie remis Wisły z kandydatem na mistrza grupy Zjednoczeniem z Bydgoszczy.

I tym razem nie obyło się w Krakowie bez szumnych, ale w przyzwoitych jeszcze trybach utrzymanych demonstracji po walce Wiklińskiej.

WISŁA KRAKÓW — ZJEDNOCZENIE BYDGOSZCZ 8:8

Kraków. Zebrana w ilości przeszło 3000 widzów na hali w Krakowie przeżywała nieładną emocje i doczekała się wielkich niespodzianek jaką był niewątpliwie remis Wisły z kandydatem na mistrza grupy Zjednoczeniem z Bydgoszczy.

I tym razem nie obyło się w Krakowie bez szumnych, ale w przyzwoitych jeszcze trybach utrzymanych demonstracji po walce Wiklińskiej.

WISŁA KRAKÓW — ZJEDNOCZENIE BYDGOSZCZ 8:8

Kraków. Zebrana w ilości przeszło 3000 widzów na hali w Krakowie przeżywała nieładną emocje i doczekała się wielkich niespodzianek jaką był niewątpliwie remis Wisły z kandydatem na mistrza grupy Zjednoczeniem z Bydgoszczy.

I tym razem nie obyło się w Krakowie bez szumnych, ale w przyzwoitych jeszcze trybach utrzymanych demonstracji po walce Wiklińskiej.

Z powodu śniegu imprezy piłkarskie na Śląsku odwołane

Katowice. Z powodu dużego opadu śnieżnego wszystkie mecze piłkarskie na Śląsku wyznaczane na niedzielę 16. II. zostały odwołane.

Nie doszło więc do pierwszego spotkania o puchar drużyn ekstraklasowych pomiędzy Ruchem a

AKS-em, odwołane zostały także mecze o puchar ZPMN.

Z Tarnowskich Gór nie otrzymaliśmy żadnej wiadomości czy mecze o puchar Powiatu Tarnowskiego — Górskiego doszły w ub. niedzielę do skutku.

PRAGA! PRAGA! PRAGA!

PRASKIE MIGAWKI

JAK OTWARTE ZOSTAŁY XXV MISTRZOSTWA HOKEJOWE EUROPY I XIII MISTRZOSTWA ŚWIATA

Praga. W sobotę, dnia 15-go lu tego punktualnie o godzinie 15.30 w Pradze na „Zimnim Stadionie” odbyło się uroczyste otwarcie 13-tych hokejowych mistrzostw świata i jubileuszowych bo 25-tych mistrzostw Europy.

Niestety tegoroczne mistrzostwa nie wypadną tak okazale, jak gospodarze początkowo przypuszczali. Bezpośrednią przyczyną tego jest brak udziału w mistrzostwach drużyny Kanady, o start której Cześć do ostatniej chwili usiłuje, ale bezskutecznie zabiegali. Oprócz zgłoszonych po częściowo państw, udział swój odwołała i Anglia, tłumacząc się brakiem odpowiednio silnej drużyny amatorskiej oraz Francja, Holandia i Włochy.

Jeszcze dwa dni przed rozpoczęciem mistrzostw wszystko wskazywało na to, że w Pradze na lodowisku zjawi się 9 drużyn. W tym też kierunku szły wszystkie przygotowania gospodarzy, gdyż podział na grupy jak również rozlosowanie poszczególnych spotkań było już prawie gotowe.

Tymczasem w przeddzień rozpoczęcia rozgrywek nadeszła do Pragi depecha od Węgierskiego Związku Hokejowego, donosząca że Węgry pomimo wyznaczenia i przygotowania 16-stu zawodników na tegoroczne mistrzostwa, z powodu trudności paszportowych, jak również komunikacyjnych nie wezmą udziału w tegorocznych mistrzostwach.

Wobec powyższego w piątek wieczór musiano dokonać zmiany całego systemu rozgrywek i to tak, jak to przewidywała uchwała Kongresu Międzynarodowego Związku Hokejowego w Brukseli, a mianowicie że w wypadku udziału w rozgrywkach tylko 8-miu drużyn nie zostaną utworzone żadne grupy i każdy uczestnik mistrzostw będzie grał z każdym.

Również długo nie wyjaśniona sprawa, która z dwu drużyn amerykańskich obecnych w Europie będzie reprezentować USA na tegorocznych mistrzostwach, została dopiero w piątek po długich konferencjach przedstawicieli obu amerykańskich związków pomyślnie załatwiona. Stało się to na tym, że bawiąca od dłuższego czasu w Europie drużyna na AHA (Amateur Hockey Association) zostanie wzmacniona przez świeżo przybyłych do Europy hokeistów AAU (Amateur Athletic Union).

Tak więc z wielkiej burzy, która powstała wokół hokeistów amerykańskich, organizatorzy wyszli obronną ręką.

Drużyna AAU, która dopiero w niedzielę przyjechała do Pragi, składa się tylko z 8-miu graczy tak że w sam raz zapełni jąki w drużynie Ralbygo. Warto nadmienić, że ta ostatnia z powodu choroby kilku graczy była ostatnio silnie przetrzebiona i tak że w ostatnich spotkaniach z Czechami Amerykanie mieli na lodzie tylko 8-miu a czasem tylko 7-miu graczy.

Stadion praski zupełnie zmienił w ostatnich dniach swe oblicze. Przez dobudowanie nowych trybun, został znacznie rozszerzony i pomieścić może w chwili obecnej 11 tysięcy widzów.

Przy dźwiękach pochodu w „No we Życie” przedfiliowały drużyny przed główną trybuną, gdzie w loży reprezentacyjnej oprócz przedstawicieli korpusu dyplomatycznego znajdowali się ministrowie Czechosłowacji Jan Masaryk, prof. Strański, Kopecki, prezydent miasta Pragi dr. Vacek i wielu innych.

Drużyny wyjechały na lodowisko w porządku alfabetycznym, przy czym w środku pierwszej trójki znajdował się chorągiewka każdej drużyny.

Pierwsza na lodowisko wyjechała drużyna Austrii w kompletnym składzie, następnie drużyna USA reprezentowana również przez trzech zawodników. Po drużynie amerykańskiej wjechał hokeista polscy w liczbie 9-ciu

zawodników. Następnie Rumuni Szwajcarzy (w pierwszej trójce znajdowali się bracia Delton), dalej Szwecja i Czechosłowacja.

Drużyny ustawiły się frontem do trybuny honorowej i po zareprezentowaniu się, przy biciu dzwonów i fanfarach z opery „Li busze”, nastąpiło minutowe milczenie, by w ten sposób uczcić pamięć poległych sportowców w czasie drugiej wojny światowej. Jako pierwszy przemówił w języku francuskim i angielskim prezes Międzynarodowej Federacji Hokejowej (LIHG) Paul Loique.

— „Jak prezes LIHG mam zaszczyt otworzyć tegoroczne hokejowe mistrzostwa świata — powiedział tylko Belg — oddając głos m. prof. Strańskiemu”.

Min. Strański w krótkich słowach życzył wszystkim uczestnikom mistrzostw sukcesów sportowych.

Następnie przemawiał prezes Českého Związku Hokejového dr. Leos.

Po tych krótkich przemówieniach odegrano czechosłowacki hymn narodowy.

Następnie drużyny znajdujące się na lodowisku, zrobiliwszy honorową rundę, opuścili lodowisko w tej samej kolejności, w jakiej wjechali.

Po krótkiej przerwie mistrzostwa rozpoczęły się spotkaniem Polska — Austria.

Drużyna USA biorąca udział w hokejowych mistrzostwach świata w Pradze.

I-SZY WYSTĘP HOKEISTÓW POLSKI

AUSTRIA — POLSKA 10:2 (3:1, 1:2, 5:0)

MAKUTYNOWICZ ZAWINIŁ WYSOKĄ PORAZKĘ NASZEJ DRUŻYNY

Inauguracyjnym meczem pierwszych po wojnie hokejowych mistrzostw świata był mecz Polski z Austrią. Niestety, jak było do przewidzenia mecz zakończył się wysoką porażką naszych hokeistów.

Azkołwiek nie liczyliśmy na to, że potrafią z Austriakami wygrać to jednak porażka w tak wysokim stosunku nie mile nas zaskoczyła.

Lojalnie trzeba przyznać, że wynik nie odzwierciedla przebiegu gry. W pierwszych dwóch tercjach Polacy byli przeciwnikiem prawie że równorzędnym. Dopiero w trzeciej tercji na wierzch wyszły braki kondycyjne naszych graczy i rutynowani Austriacy uzyskali wielką przewagę, która w niemałym mierze zdecydowała o końcowym wyniku meczu.

Drużyna nasza tak jak w Budziejowicach i tym razem nie wytrzymała trzeciej tercji i wyraźnie spuściła inkasując aż 5 bramek. W naszym zespole zawiódł całkowicie Makutynowicz w bramce, który był naszym najsłabszym punktem i w następnych spotkaniach zastąpi go Maciejko.

Do powyższego meczu obydwie drużyny wystąpiły w następujących składach:

POLSKA: Makutynowicz, Kasprzycki, Sokołowski, Czyżewski, Czoch, Palus, Jasiński, Wołkowski, Skarżyński, Dolewski, Kolasa.

AUSTRIA: Wurm, Csengey, Eger, Demmer, Engel, Faistrizter, Nowak, Zehemeyer, Wurmbrand, Walter, Schneemann.

W pierwszej tercji drużyna polska już w szóstej minucie zdobywa bramkę. W 11-tej minucie Kasprzycki zdobywa drugą bramkę.

W drugiej tercji drużyna polska stara się za wszelką cenę wyrównać. Atak za atakiem sunął na bramkę Austrii. Jeden z nich w 7 min. przy niósł drugą i niestety ostatnią bramkę dla naszych barw. Strzelcem był Skarżyński. Kontraatak drużyny austriackiej przyniósł jej dwie bramki zdobyte w 8 min. przez Nowaka, a w 9 min. przez Zehemeyera.

W trzeciej tercji drużyna nasza opadła z sił i zrezygnowała z dalszej walki. Serię bramek dla Austrii otworzył w 5 min. Nowak. Dwie dalsze uzyskał Faistrizter w 6 i 11 min. Po zmianie pół tuż przed zakończeniem meczu Austriacy zdobyli jeszcze dwie bramki, a to w 19 min. przez Nowaka, i w 20 min. — przez Csengeya.

Najlepszymi graczami w drużynie polskiej byli Kasprzycki, Palus i Wołkowski, u zwycięzców Faistrizter i Nowak.

Zawody prowadzili Poplymont — (Belgia) i dr Okilczany (Czechosłowacja).

NIECH ŻYJE BUCKNA!

WIWATUJĄ CZESI

GDY CZECHOSŁOWACJA ROZGROMIŁA RUMUNIE 23:1 (4:0, 7:1, 12:0)

CZECHOSŁOWACJA — RUMUNIA 23:1 (4:0, 7:1, 12:0)

Praga (tel. wł.) W drugim meczu w dniu otwarcia o godz. 20 spotkały się drużyny Czechosłowacji i Rumunii.

Czesi zaprezentowali się przed swoją publicznością doskonale, czego najlepszym dowodem jest fakt, że po skończonym meczu publiczność wiwatowała na cześć trenera i coacha drużyny czeskiej Macieja Buckna, dziękując mu w ten sposób za dobre przygotowanie drużyny czeskiej do mistrzostw.

Rumuni na tle doskonałej drużyny czeskiej wypadli słabo, przyczyną ich bramkarz dr. Don uratował swą drużynę od jeszcze większej porażki.

Drużyny wystąpiły w następujących składach:

Czechosłowacja: Modry — dr Slama, inż. Pacalt, Trounslek, Stovik — I atak — Konopasek, Zabrodski, Trojak — II atak — Kus, Drobny, Stibor.

Rumunia: Dr. Don — Anastaziu, Sadowski, Tanace — I atak — Paniu, Incze I, Incze II — II atak — Dlugos, Sanoyi, Popescu.

Pierwsza tercja nie zapowiadała tak katastrofalnej porażki drużyny rumuńskiej. W 4-ej minucie doskonale usposobiony w tym dniu Zabrodski V. otrzymuje krążek i rozpoczyna serię bramek. Ten sam gracz zdobywa w 5-tej i 11-tej minucie dalsze dwie bramki. Czwartą bramkę w tej tercji zdobywa w 16-tej minucie Trojak.

W drugiej tercji już w pierwszej minucie zdobywa piątą bramkę Kus zaś szóstą bramkę w 5 minucie zdobywa Konopasek. W 6-ej minucie Zabrodski zdobywa dalszą bramkę, której jednakowoż sędzia Lacarier nie uznaje. 7-mą bramkę dla Czechów zdobywa dopiero w 10 minucie maleński Stibor po czym Vladimir Zabrodski w 11-tej minucie zdobywa 8-mą bramkę dla swych barw. Po tej bramce Rumuni przeprowadzają rozpaczliwy atak i po nieporozumieniu obrony czeskiej zdobywają honorową bramkę. Szczytnym strzelcem tej bramki był Paniu. Po tym sukcesie Rumunów, Czesi zwiększają tempo i zdobywają dalsze trzy bramki przez Drobno (znanego tenisistę czeskiego) Stovika i Trounsleka.

W trzeciej tercji serię dwunastu bramek otwiera w 4-tej minucie Konopasek. W tej fazie gry Czesi posiadają bezwzględny przewagę, niedopuszczając Rumunów kompletnie do głosu.

Bramki dla Czechosłowacji padły w następującej kolejności: w 6-tej i 7-ej minucie dwie dalsze bramki zdobył Zabrodski, dalszym łupem bramkowym podzielił się: Drobny, Konopasek, Zabrodski, następnie Drobny zdobywa pod rząd trzy bramki osiągając w ten sposób skandynawską przez publiczność liczbę 20 bramek. W ostatnich dwu minutach dalsze trzy bramki zdobyli Konopasek, Trojak i Zabrodski, który okazał się najlepszym strzelcem drużyny czeskiej.

Sędziowali Lacrier (Belgia) i Lederer (Austria).

Wynik ten jeszcze w większej mierze zwiększył szanse Czechosłowacji, gdyż w końcowej klasyfikacji jak Szwedom tak i Szwajcarom może zabraknąć właśnie tego punktu do zdobycia tytułu mistrza świata.

Zawody powyższe prowadził sędziowie Erhard (Anglia) i Flešing (Czechosłowacja).

Szwajcarzy dążą do wyrównania zaś Szwedzi starają się za wszelką cenę utrzymać zwycięstwo.

Za brutalną grę sędziowie wystawiają w 16-tej minucie nie tylko obrońcę Landeliusa ale i Nurmele, tak że na lodowisku oprócz bramkarza grało trzech Szwedów z pięcioma Szwajcarami. Ci wykorzystując to osłabienie przeciwnika wszystkimi siłami ruszają do ataku. Dospokany przebieg U. Poltera kończy się zwycięstwem czwartą wyrównującą bramką. Po tej bramce pomimo obustronnych wysiłków wypiek nie ulega zmianie.

WYNIK KTÓRU MOŻE ZADECYDOWAĆ

STRZAŁ NA BRAMKĘ ŁAMIE NOS bramkarza Szwajcarii

ale Szwecja musi zadowolili się tylko wynikiem 4:4

SZWECJA — SZWAJCARIA 4:4 (1:1, 2:1, 1:2)

Praga. Jako trzeci mecz w dniu otwarcia mistrzostw odbyło się oczekiwane z oburzeniem zainteresowaniem spotkanie pomiędzy dwoma pretendenciami nie tylko do tytułu mistrza Europy, ale i do tytułu mistrza świata drużynami Szwecji i Szwajcarii. Specjalnie publiczność praska była ciekawa na grę drużyny szwedzkiej, która zdaniem Czechów uchodzi za ich największego i najniebezpieczniejszego przeciwnika.

Ponad 12.000 widzów nie zawiodło się na obydwu drużynach. Spotkanie to stało na niesłychanie wysokim poziomie dawno nieoglądanym na lodowisku praskim.

Specjalnie należy podkreślić postawę drużyny szwajcarskiej, która pomimo tego, że w pierwszej tercji utraciła swego doskonałego bramkarza Bäningera, który został kontuzjonowany, nie załamała się i wniosła się na najwyższe wyżyny przypominając dawną sławę hokeja szwajcarskiego.

Drużyny wystąpiły w następujących składach:

Szwecja: Johansson — Landelius, R. Johansson — I atak — Petersen I, Andersen, Nurmele, — II atak — Rolf Ericson, Ljunggren, Rolf Petersen.

Szwajcaria: Bäninger (Perl) — Boller, Lack, Schubiger — I atak — Trep, U. Poltera, G. Poltera —

II atak — Delton I, Delton II, Delton III.

Odrzu w pierwszej tercji tempo gry jest bardzo ostre, ataki zmieniają się błyskawicznie. — U Szwedów doskonale reprezentują się obaj obrońcy a przede wszystkim Landelius.

W 8-mej minucie Szwedzi przeprowadzają jeden ze swych niebezpiecznych ataków i Rolf Petersen pomimo rozpaczliwej obrony Bäningera zdobywa prowadzenie dla swych barw.

W 16-tej minucie sędzia Erhard za ostrą grę wystawia Landeliusa co wykorzystują Szwajcarzy i wszelkimi siłami starają się wyrównać, co im też się udaje, gdyż doskonały Ulrich Poltera zdobywa wyrównanie.

Po tej bramce Szwedzi znów starają się przychylić szalę zwycięstwa na swą stronę i jeden z silnych i niebezpiecznych strzałów Landeliusa trafia bramkarza szwajcarskiego Bäningera w twarz. Bäninger nie jest zdolny do dalszej gry i gracze szwajcarscy odprowadzają go do szatni. Bäninger jak później zostało stwierdzone doznał złamania kości nosowej.

W drugiej tercji już w pierwszej minucie doskonale usposobiony strzelałowo w tym dniu Rolf Petersen zdobywa ponownie prowadzenie dla swych barw lecz Szwedzi nie cieszyli się długo

Praga. Jubileuszowe XXV-te mistrzostwa Europy i XIII-te mistrzostwa świata zostały uroczystie otwarte w sobotę na „Zimnym Stadionie” w Pradze o godzinie 14.30.

* Trzech zawodników z każdej drużyny ze sztafarami państwowymi przedfiliowało przed trybuną po czym z loży prezydenta przemówił do uczestników mistrzostw minister oświaty prof. dr. Stránský, otwierając tym samym tegoroczne mistrzostwa. Następnie przemawiali jeszcze prezydent miasta Pragi dr. Vacek, prezes LIHG Belg Loicq oraz prezes Českého Związku Hokejowego dr. Leos.

* Po otwarciu mistrzostw dwu minutową ciszą i biciem dzwonów uczczono pamięć poległych w drugiej wojnie światowej.

* Stadion na którym rozgrywane są mistrzostwa udekorowany jest flagami wszystkich państw biorących udział w tegorocznych mistrzostwach.

Również i wagony praskiej kolej elektrycznej jeżdżą udekorowane.

* W obradach Międzynarodowego Kongresu wzięli udział również przedstawiciele Kanady, Jugosławii i Anglii.

* Dla przedstawicieli prasy zagranicznej zostało zarezerwowanych 30 miejsc prasowych oraz dogodne połączenia telefoniczne ze wszystkimi państwami europejskimi.

* Dla przyszłego mistrza hokejowego świata przygotowany jest 15 worków impregnowanych na ekwipunek hokejowy. Worki te ofiarowało Zjednoczenie Fabryk Tekstylnych w Czechosłowacji.

* Coachech drużyny czeskiej jest znany Kanadyjczyk czeskiego pochodzenia popularny w Pradze Maciej Buckna. Jedynie on decyduje o składzie drużyny.

* W sobotę o godzinie 11-tej w Domu Reprezentacyjnym nastąpiło uroczyste otwarcie Międzynarodowego Kongresu LIHG.

* Na wtorek przewidziane jest przyjęcie uczestników mistrzostw przez prezydenta republiki Dr. Benesa.

* Bilety wstępu na tegoroczne mistrzostwa są dosyć wysokie, gdyż na przykład miejsce siedzące na wszystkich meczach jakie zostaną rozegrane (28 spotkań) kosztuje 1.579 koron co przy nieoptymalnym kursie 1 korona 5 zł. wynosi 7.898 złotych.

* Praga jest już po raz piąty terenem hokejowych mistrzostw. — Pierwsze mistrzostwa Europy zostały rozegrane w Pradze w roku 1912, kiedy to drużyna hokejowa ówczesnych Czech zajęła pierwsze miejsce, ale na skutek protestu Niemców mistrzostwa te zostały anulowane.

Po raz drugi mistrzostwa hokejowe Europy rozpoczęły się w Pradze w roku 1925. Na skutek odwołu zostały one przeniesione do Starego Smokowca. W mistrzostwach tych Czechosłowacja zajęła pierwsze miejsce przed Austrią, Szwajcarią i Belgią.

Trzecie mistrzostwa odbyły się w Pradze w roku 1933. Tym razem nowo wybudowany Zimny Stadion był świadkiem mistrzostw świata, które zakończyły się zwycięstwem USA. Mistrzostwa Europy w tym roku zdobył gospodarze.

Czwarte mistrzostwa odbyły się w Pradze w roku 1938. Mistrzostwa te przyniosły tytuł mistrza świata Kanadzie przy czym mistrzem Europy została Anglia.

CZY KANADA BĘDZIE UZNAWAĆ NOWEGO MISTRZA ŚWIATA?

Praga. Wobec nieobecności na tegorocznych mistrzostwach świata Kanady, powstał problem czy „nieodcignięci” Kanadyjczycy uznają nowego mistrza świata wyłonionego z obecnych mistrzostw hokejowych świata.

Zapytany w tej sprawie Kanadyjczyk i coach drużyny czeskiej M. Buckna odpowiedział, że jego zdaniem Kanadyjczycy będą uznawali nowego mistrza świata tak samo, jak uznawały inne państwa Kanadę gdy ona zdobywała tytuł mistrza świata, mimo, że same w mistrzostwach nie brały udziału.

